

Συμβούλιο
της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Βρυξέλλες, 29 Μαΐου 2018
(OR. en)

9498/18

**Διοργανικός φάκελος:
2018/0169 (COD)**

**ENV 360
SAN 169
CONSOM 160
AGRI 254
CODEC 890**

ΠΡΟΤΑΣΗ

Αποστολέας:	Για τον Γενικό Γραμματέα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, ο κ. Jordi AYET PUIGARNAU, Διευθυντής
Ημερομηνία Παραλαβής:	28 Μαΐου 2018
Αποδέκτης:	κ. Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Γενικός Γραμματέας του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης
Αριθ. εγγρ. Επιτρ.:	COM(2018) 337 final
Θέμα:	Πρόταση ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ σχετικά με τις ελάχιστες απαιτήσεις για την επαναχρησιμοποίηση των υδάτων

Διαβιβάζεται συνημμένως στις αντιπροσωπίες το έγγραφο - COM(2018) 337 final.

σνημμ.: COM(2018) 337 final

Βρυξέλλες, 28.5.2018
COM(2018) 337 final

2018/0169 (COD)

Πρόταση

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

σχετικά με τις ελάχιστες απαιτήσεις για την επαναχρησιμοποίηση των υδάτων

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

{SEC(2018) 249 final} - {SWD(2018) 249 final} - {SWD(2018) 250 final}

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

1. ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

• Αιτιολόγηση και στόχοι της πρότασης

Το νερό είναι περιορισμένος πόρος στην ΕΕ, με το ένα τρίτο των εδαφών της ΕΕ να αντιμετωπίζει καταπόνηση των υδάτων. Οι αυξανόμενες ανάγκες των πληθυσμών και η κλιματική αλλαγή θα μετατρέψουν σε ακόμα μεγαλύτερη πρόκληση μελλοντικά τη διαθεσιμότητα νερού σε επαρκή ποσότητα και ποιότητα στην Ευρώπη. Η υπερβολική υδροληψία, ιδίως για γεωργική άρδευση¹, αλλά και για βιομηχανική χρήση και αστική ανάπτυξη αποτελεί μια από τις βασικές απειλές για το υδάτινο περιβάλλον της ΕΕ, ενώ η διαθεσιμότητα κατάλληλης ποιότητας ύδατος αποτελεί καίρια προϋπόθεση για την ανάπτυξη των οικονομικών τομέων που βασίζονται στα ύδατα αλλά και της κοινωνίας εν γένει. Οι συνολικές επιπτώσεις στην οικονομία λόγω της ξηρασίας του 2003 εκτιμάται ότι ανέρχονται σε τουλάχιστον 8,7 δισ. EUR (κυρίως όσον αφορά τις χώρες της Μεσογείου, τη Γαλλία και το Ηνωμένο Βασίλειο), οι οποίες υπολογίζονται ως εκτιμώμενες ζημιές που οφείλονται στην ξηρασία (ΕΚ, 2007). Οι άμεσες επιπτώσεις των ξηρασιών, όπως οι ζημιές στη γεωργία και τις υποδομές, καθώς και οι περισσότερο έμμεσες επιπτώσεις, όπως η απροθυμία πραγματοποίησης επενδύσεων σε περιοχή που διατρέχει κίνδυνο, μπορεί επίσης να έχουν σοβαρό οικονομικό αντίκτυπο.

Η κλιματική αλλαγή είχε ως αποτέλεσμα να αυξηθούν δραματικά τα τελευταία τριάντα έτη η συχνότητα και η δριμύτητα των ξηρασιών, καθώς και οι περιβαλλοντικές και οικονομικές ζημιές που προκαλούν: μεταξύ των ετών 1976 και 2006 ο αριθμός των περιοχών και των κατοίκων που επλήγησαν από ξηρασία αυξήθηκε σχεδόν κατά 20 %, ενώ το συνολικό κόστος των φαινομένων ξηρασίας ανήλθε σε 100 δισ. EUR (ΕΚ, 2012). Η θερινή ξηρασία του 2017 μπορεί να καταδείξει περαιτέρω τις διαστάσεις της οικονομικής ζημίας· μόνον ο ιταλικός γεωργικός τομέας προέβλεπε απώλειες της τάξης των 2 δισ. EUR². Η τάση αυτή αναμένεται να συνεχιστεί, με τη λειψυδρία να μην περιορίζεται πλέον μόνο σε λίγες γωνιές της Ευρώπης, αλλά να αποτελεί ήδη πρόβλημα σε ολόκληρη την ΕΕ, με σημαντικές περιβαλλοντικές και οικονομικές επιπτώσεις. Το συγκεκριμένο γεγονός μπορεί, με τη σειρά του, να επηρεάσει την ανταγωνιστικότητα και την αποτελεσματική λειτουργία της εσωτερικής αγοράς. Για να αντιμετωπιστεί το εν λόγω πρόβλημα, θα πρέπει να υπάρξει αποτελεσματικότερη διαχείριση των υδατικών πόρων της Ευρώπης. Στην ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο σχετικά με τη λειψυδρία και την ξηρασία³ καθορίζεται η ιεράρχηση των μέτρων που θα πρέπει να εξετάσουν τα κράτη μέλη όσον αφορά τη διαχείριση της λειψυδρίας και της ξηρασίας, υπογραμμίζοντας ότι η εξοικονόμηση νερού πρέπει να καταστεί προτεραιότητα και θα πρέπει να διερευνηθούν όλες οι δυνατότητες βελτίωσης της αποδοτικότητας της χρήσης των υδατικών πόρων. Στο πλαίσιο της ολοκληρωμένης προσέγγισης στη διαχείριση των υδατικών πόρων, εκτός από την εξοικονόμηση νερού, τα επεξεργασμένα λύματα από εγκαταστάσεις επεξεργασίας αστικών λυμάτων παρέχουν αξιόπιστη εναλλακτική υδροδότηση για διάφορους σκοπούς. Από αυτούς, η γεωργική άρδευση παρουσιάζει τις περισσότερες δυνατότητες για αυξημένη επαναχρησιμοποίηση των υδάτων, συμβάλλοντας στην άμβλυνση της λειψυδρίας στην Ευρώπη. Η επαναχρησιμοποίηση επεξεργασμένων λυμάτων έχει γενικά χαμηλότερο περιβαλλοντικό

¹ Συνολικά αντιπροσωπεύουν περίπου το ένα τέταρτο της συνολικής υδροληψίας γλυκών υδάτων. Η υδροληψία για αρδευτικούς σκοπούς αντιπροσωπεύει περίπου το 60 % της συνολικής υδροληψίας γλυκών υδάτων στη Νότια και Νοτιοανατολική Ευρώπη, και φθάνει έως 80 % σε συγκεκριμένες περιοχές λεκάνης απορροής ποταμού.

² <http://www.bbc.com/news/world-europe-40803619>

³ COM (2007)414.

αντίκτυπο σε σύγκριση, για παράδειγμα, με τις εκτροπές υδάτων ή την αφαλάτωση, και παρέχει αρκετά περιβαλλοντικά, οικονομικά και κοινωνικά οφέλη. Επιπλέον, παρατείνει τον κύκλο ζωής των υδάτων, συμβάλλοντας με τον τρόπο αυτό στη διατήρηση των υδατικών πόρων και στην πλήρη συμμόρφωση με τους στόχους της κυκλικής οικονομίας. Σήμερα, μολονότι είναι προφανές ότι η επαναχρησιμοποίηση των υδάτων στην ΕΕ δεν θα μπορούσε σε καμία περίπτωση να λύσει από μόνη της τα προβλήματα λειψυδρίας, η χρήση πρακτικών επαναχρησιμοποίησης των υδάτων υπολείπεται κατά πολύ του πλήρους δυναμικού της, με τις πρακτικές να παρουσιάζουν μεγάλες αποκλίσεις στα κράτη μέλη.

Ο γενικός στόχος είναι να συμβάλει στην άμβλυνση της λειψυδρίας σε ολόκληρη την ΕΕ, στο πλαίσιο της προσαρμογής στην κλιματική αλλαγή, ιδίως μέσω της αύξησης της επαναχρησιμοποίησης των υδάτων, κυρίως στον τομέα της γεωργικής άρδευσης όπου είναι σκόπιμο και οικονομικά αποδοτικό, διασφαλίζοντας παράλληλα τη διατήρηση υψηλού επιπέδου στους τομείς της δημόσιας υγείας και της προστασίας του περιβάλλοντος. Ο καθορισμός εναρμονισμένων ελάχιστων απαιτήσεων (ιδίως βασικών παραμέτρων για τους παθογόνους παράγοντες αναφοράς) σχετικά με την ποιότητα της ανάκτησης νερού, καθώς και η παρακολούθηση σε συνδυασμό με εναρμονισμένα καθήκοντα διαχείρισης κινδύνων θα διασφαλίσουν ισότιμους όρους ανταγωνισμού για όσους συμμετέχουν στην επαναχρησιμοποίηση των υδάτων και για όσους επηρεάζονται από αυτήν, θα αποτρέψει δυνητικά εμπόδια στην ελεύθερη κυκλοφορία των γεωργικών προϊόντων που αρδεύονται με νερό από ανάκτηση, θα διασφαλίσει την προστασία της υγείας και του περιβάλλοντος, αυξάνοντας επίσης, κατά συνέπεια, την εμπιστοσύνη στην πρακτική της επαναχρησιμοποίησης των υδάτων. Εκτιμάται ότι το προτεινόμενο μέσο θα μπορούσε να οδηγήσει σε επαναχρησιμοποίηση των υδάτων στη γεωργική άρδευση σε μέγεθος 6,6 δισεκατομμυρίων m³ ετησίως, σε σύγκριση με το 1,7 δισεκατομμύριο m³ ετησίως ελλείπει ενωσιακού νομικού πλαισίου. Η επαναχρησιμοποίηση ποσοστού μεγαλύτερου από το 50 % του συνολικού όγκου υδάτων που θεωρητικά διατίθενται για άρδευση από εγκαταστάσεις επεξεργασίας λυμάτων στην ΕΕ θα οδηγήσει σε αποφυγή άμεσης υδροληψίας από υδάτινους όγκους και υπόγεια ύδατα σε ποσοστό μεγαλύτερο του 5 %, με αποτέλεσμα να μειωθεί κατά περισσότερο από 5 % η συνολική καταπόνηση των υδάτων. Η ανάληψη μέτρων τώρα θα συμβάλει στην άμβλυνση της καταπόνησης των υδάτων, η οποία αποτελεί πλέον πραγματικότητα σήμερα στην ΕΕ, και θα προετοιμάσει τους φορείς και τους γεωργούς ώστε να είναι έτοιμοι να αναλάβουν δράση στα τμήματα εκείνα της ΕΕ τα οποία θα υποστούν αυξανόμενη καταπόνηση των υδάτων στα επόμενα χρόνια και στις επόμενες δεκαετίες.

Η ανάγκη αντιμετώπισης του προβλήματος σε επίπεδο ΕΕ αναγνωρίστηκε στην ανακοίνωση της Επιτροπής του 2012 «**Προσχέδιο για τη διαφύλαξη των υδατικών πόρων της Ευρώπης**» [COM(2012) 673]. Το έγγραφο με τίτλο «**Fitness check of EU Freshwater policy** » (Έλεγχος καταλληλότητας της ενωσιακής πολιτικής για τα γλυκά ύδατα) [SWD(2012) 393] το οποίο δημοσιεύτηκε τον Νοέμβριο του 2012 ως δομικό στοιχείο του προσχεδίου κατέληξε στο συμπέρασμα ότι **πρέπει να υποστηριχθούν περαιτέρω εναλλακτικές επιλογές υδροδότησης με χαμηλό περιβαλλοντικό αντίκτυπο προκειμένου να αντιμετωπιστεί η λειψυδρία**. Μια σειρά δράσεων για την προώθηση της επαναχρησιμοποίησης των υδάτων συμπεριλήφθηκαν στην ανακοίνωση της Επιτροπής «**Το κλείσιμο του κύκλου – Ένα σχέδιο δράσης της ΕΕ για την κυκλική οικονομία**» [COM(2015) 614], συμπεριλαμβανομένης μιας νομοθετικής πρότασης σχετικά με τις ελάχιστες απαιτήσεις για την επαναχρησιμοποίηση των υδάτων για άρδευση και την αναπλήρωση των υπόγειων υδάτων. Η συγκεκριμένη πρόταση συμπεριλήφθηκε στο πρόγραμμα εργασίας της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για το 2017 και το 2018, δεδομένου ότι συμβάλλει στις πολιτικές προτεραιότητες που έχει καθορίσει η Επιτροπή για την προώθηση μιας περισσότερο κυκλικής οικονομίας. Επιπλέον, μπορεί να συμπληρώσει τον σχεδιαζόμενο μελλοντικό εκσυγχρονισμό

της Κοινής Γεωργικής Πολιτικής.⁴ Τέλος, ο προτεινόμενος κανονισμός συμβάλλει στην υλοποίηση εκ μέρους της ΕΕ των Στόχων Βιώσιμης Ανάπτυξης (ΣΒΑ) και ιδίως του στόχου 6 για καθαρό νερό και αποχέτευση, και θέτει ως στόχο τη σημαντική αύξηση της ανακύκλωσης και της ασφαλούς επαναχρησιμοποίησης των υδάτων έως το 2030.

Στα συμπεράσματά του σχετικά με τις ανακοινώσεις της Επιτροπής για το προσχέδιο και την κυκλική οικονομία καθώς και στα συμπεράσματά του για τη βιώσιμη διαχείριση των υδάτων (11902/16), το **Συμβούλιο** επισήμανε με ενδιαφέρον την πρόθεση να εξεταστεί η επαναχρησιμοποίηση των υδάτων μέσω νέας νομοθετικής πρότασης. Επιπλέον, το **Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο** στο ψήφισμά του, του Σεπτεμβρίου του 2015, σχετικά με τη συνέχεια της ευρωπαϊκής πρωτοβουλίας πολιτών «Δικαίωμα στο νερό» (Right2Water), και η **Επιτροπή των Περιφερειών** στη γνωμοδότησή της, του Δεκεμβρίου του 2016, με τίτλο «Effective water management system: an approach to innovative solutions» (Αποτελεσματικό σύστημα διαχείρισης των υδάτων: προσέγγιση καινοτόμων λύσεων), ενθάρρυναν την Επιτροπή να θεσπίσει ένα ευρωπαϊκό νομοθετικό πλαίσιο για την επαναχρησιμοποίηση των υδάτων.

- **Συνοχή με ισχύουσες διατάξεις στον τομέα πολιτικής**

Επί του παρόντος, η επαναχρησιμοποίηση των υδάτων καθορίζεται ήδη και ενθαρρύνεται στις διατάξεις δύο υφιστάμενων μέσων της ΕΕ, τα οποία ωστόσο **δεν προσδιορίζουν τους όρους** της επαναχρησιμοποίησης:

- **Στην οδηγία-πλαίσιο για τα ύδατα (2000/60/ΕΚ, ΟΠΥ)**: το παράρτημα VI μέρος Β της εν λόγω οδηγίας αναφέρει την επαναχρησιμοποίηση των υδάτων ως ένα από τα πιθανά συμπληρωματικά μέτρα·
- **Στην οδηγία για την επεξεργασία αστικών λυμάτων (91/271/ΕΟΚ)**: το άρθρο 12 της εν λόγω οδηγίας ορίζει, στο πλαίσιο της προϋπόθεσης σχετικά με τις απορρίψεις λυμάτων, ότι τα «επεξεργασμένα λύματα πρέπει να επαναχρησιμοποιούνται, όποτε είναι σκόπιμο. Ο τρόπος διάθεσης των λυμάτων πρέπει να μειώνει στο ελάχιστο τις αρνητικές επιδράσεις στο περιβάλλον».

Στην οδηγία-πλαίσιο για τα ύδατα, η αντιμετώπιση της λειψυδρίας αποτελεί μια από τις βασικές πτυχές της διαχείρισης των υδάτων. Η νομοθεσία αυτή θέτει, μεταξύ άλλων, ως κεντρικό στόχο την επίτευξη καλής κατάστασης των υδάτων της Ευρώπης έως το 2015. Απαιτεί από τα κράτη μέλη να χαρακτηρίσουν την κατάσταση των υδάτων τους ως προς τις πιέσεις που ασκούν οι ανθρώπινες δραστηριότητες και να καθορίσουν «προγράμματα μέτρων» για την επίτευξη του στόχου της καλής κατάστασης. Τα εν λόγω προγράμματα αποτελούν μέρος των σχεδίων διαχείρισης λεκάνης απορροής ποταμού τα οποία επανεξετάζονται και αποτελούν αντικείμενο έκθεσης προς την Επιτροπή κάθε έξι έτη. Το 2007 η πολιτική της ΕΕ για τη λειψυδρία και την ξηρασία [(COM(2007) 414)] ανέπτυξε λεπτομερώς την ενσωμάτωση του σχεδιασμού για τη λειψυδρία στα σχέδια διαχείρισης λεκάνης απορροής ποταμού, συμπεριλαμβανομένων της χρήσης κατάλληλης τιμολόγησης του νερού και των οικολογικών απαιτήσεων για τη ροή των ποταμών. Διευκρίνισε την ιεράρχηση των μέτρων που θα πρέπει να εξετάσουν τα κράτη μέλη κατά τη διαχείριση της λειψυδρίας και της ξηρασίας, δίνοντας προτεραιότητα σε μέτρα εξοικονόμησης και αποδοτικότητας των υδάτων, ενώ οι πρόσθετες υποδομές υδροδότησης θα πρέπει να θεωρηθούν ως επιλογή μόνο αφού εξαντληθούν οι λοιπές επιλογές. Ο προτεινόμενος

⁴ Πρέπει να σημειωθεί, στο πλαίσιο αυτό, ότι στο έγγραφο εργασίας των υπηρεσιών της Επιτροπής σχετικά με τη γεωργία και τη βιώσιμη διαχείριση των υδάτων στην ΕΕ [SWD(2017) 153 final] αναφέρεται ότι η επαναχρησιμοποίηση των υδάτων εντάσσεται σε μια σειρά μέτρων που έχουν τη δυνατότητα να μειώσουν τις αρνητικές επιπτώσεις που συνδέονται με την υπερβολική υδροληψία.

κανονισμός για την επαναχρησιμοποίηση των υδάτων θα εξεταστεί στο πλαίσιο αυτής της ολοκληρωμένης προσέγγισης στη διαχείριση των υδάτινων πόρων. Επιπλέον, ο προτεινόμενος κανονισμός θα συμπληρώσει την οδηγία για την επεξεργασία αστικών λυμάτων.

Μια πρόταση κανονισμού θα συμπληρώνει και θα είναι συνεκτική με το ισχύον νομοθετικό πλαίσιο της ΕΕ για τα ύδατα χωρίς να μειώνει τα ισχύοντα επίπεδα προστασίας του περιβάλλοντος, συγκεκριμένα:

- Με την οδηγία-πλαίσιο για τα ύδατα, την οδηγία για τα υπόγεια ύδατα, την οδηγία για τα περιβαλλοντικά πρότυπα ποιότητας, την οδηγία για την επεξεργασία αστικών λυμάτων, την οδηγία για την ιλύ καθαρισμού λυμάτων, την οδηγία-πλαίσιο για τα απόβλητα, τον κανονισμό για την καταχώριση, την αξιολόγηση, την αδειοδότηση και τους περιορισμούς των χημικών προϊόντων και την οδηγία για τη νιτρορύπανση.
- Την ασφάλεια των τροφίμων, ιδίως τον κανονισμό για την υγιεινή των τροφίμων.

- **Συνοχή με άλλες πολιτικές της Ένωσης**

Ο γενικός στόχος της πρότασης συνάδει πλήρως με το 7ο Πρόγραμμα Δράσης για το Περιβάλλον⁵ και, σε παγκόσμιο επίπεδο, με την Ατζέντα των Ηνωμένων Εθνών για τη βιώσιμη ανάπτυξη έως το 2030 και με την επίτευξη του στόχου βιώσιμης ανάπτυξης αριθ. 6 «Διασφάλιση πρόσβασης στο νερό και αποχέτευσης για όλους», ιδίως όσον αφορά τους δύο ακόλουθους στόχους:

- Βελτίωση, έως το 2030, της ποιότητας των υδάτων μειώνοντας τη ρύπανση, εξαλείφοντας το ντάμπινγκ και ελαχιστοποιώντας την έκλυση βλαβερών χημικών ουσιών και υλικών, μειώνοντας στο ήμισυ το ποσοστό των ακατέργαστων λυμάτων και αυξάνοντας σημαντικά την ανακύκλωση και την ασφαλή επαναχρησιμοποίηση παγκοσμίως·
- Σημαντική αύξηση, έως το 2030, της αποδοτικής χρήσης των υδάτινων πόρων σε όλους τους τομείς και διασφάλιση βιώσιμων αποσύρσεων και παροχής γλυκών

⁵ Γενικό ενωσιακό πρόγραμμα δράσης για το περιβάλλον έως το 2020 (απόφαση αριθ. 1386/2013/ΕΕ), και ειδικότερα οι ακόλουθοι στόχοι του:

- «Προστασία, διατήρηση και ενίσχυση του φυσικού κεφαλαίου της Ένωσης», με δράσεις που το διασφαλίζουν έως το 2020:

β) σημαντική μείωση των επιπτώσεων των πιέσεων που ασκούνται στα μεταβατικά, παράκτια και γλυκά ύδατα (συμπεριλαμβανομένων των επιφανειακών και υπογείων υδάτων) ώστε να επιτευχθεί, να διατηρηθεί ή να ενισχυθεί η καλή κατάσταση, όπως ορίζεται στην οδηγία-πλαίσιο για τα ύδατα·

στ) διαχείριση του κύκλου των θρεπτικών στοιχείων (άζωτο και φώσφορος) με πιο αειφόρο και αποδοτικό ως προς τους πόρους τρόπο·

- «Μετατροπή της Ένωσης σε μια πράσινη και ανταγωνιστική οικονομία χαμηλών επιπέδων ανθρακούχων εκπομπών και αποδοτικής χρήσης των πόρων», με δράσεις που διασφαλίζουν την επίτευξη του εν λόγω στόχου έως το 2020:

β) μειώνονται σημαντικά οι συνολικές περιβαλλοντικές επιπτώσεις όλων των μεγάλων κλάδων της οικονομίας της Ένωσης, αυξάνεται η αποδοτικότητα κατά τη χρήση των πόρων και τίθενται σε εφαρμογή μέθοδοι συγκριτικής αξιολόγησης και μέτρησης. Εφαρμόζονται κίνητρα σε επίπεδο αγοράς και πολιτικής που ενθαρρύνουν τις επενδύσεις των επιχειρήσεων στην αποδοτική χρήση των πόρων, ενώ ταυτόχρονα τονώνεται η πράσινη ανάπτυξη μέσω μέτρων ενθάρρυνσης της καινοτομίας·

γ) μειώνονται οι συνολικές περιβαλλοντικές επιπτώσεις της παραγωγής και κατανάλωσης, ιδίως στους τομείς της διατροφής, της στέγασης και της κινητικότητας μέσω διαρθρωτικών αλλαγών στην παραγωγή, την τεχνολογία και την καινοτομία, καθώς και στις καταναλωτικές συνήθειες και τον τρόπο ζωής·

υδάτων προκειμένου να αντιμετωπιστεί η λειψυδρία και να μειωθεί σημαντικά ο αριθμός των ατόμων που πλήττονται από λειψυδρία.

Η πρόταση θα συμβάλει στην εφαρμογή πολλών άλλων πολιτικών της ΕΕ, ιδίως των πολιτικών της ΕΕ για την προσαρμογή στην κλιματική αλλαγή και των πολιτικών για την πρόληψη των καταστροφών, καθώς και της εμβληματικής πρωτοβουλίας της Ευρώπης για την αποδοτική χρήση των πόρων στο πλαίσιο της στρατηγικής «Ευρώπη 2020».

2. ΝΟΜΙΚΗ ΒΑΣΗ, ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΑΝΑΛΟΓΙΚΟΤΗΤΑ

• Νομική βάση

Η πρόταση βασίζεται στο άρθρο 192 παράγραφος 1 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (πρώην άρθρο 175 της Συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας), καθώς βασικός στόχος είναι η διατήρηση, η προστασία και η βελτίωση της ποιότητας του περιβάλλοντος· η προστασία της υγείας του ανθρώπου, η συμβολή στη συνετή και ορθολογική χρησιμοποίηση των φυσικών πόρων, καθώς και η προώθηση μέτρων σε διεθνές επίπεδο για την αντιμετώπιση περιφερειακών ή παγκόσμιων περιβαλλοντικών προβλημάτων, ιδίως για την αντιμετώπιση της κλιματικής αλλαγής. Η πρόταση αναμένεται επίσης να συμβάλει στη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς.

• Επικουρικότητα (σε περίπτωση μη αποκλειστικής αρμοδιότητας)

Η ΕΕ έχει συντρέχουσα αρμοδιότητα με τα κράτη μέλη όσον αφορά τη ρύθμιση του περιβάλλοντος και της υγείας στον τομέα των υδάτων. Αυτό σημαίνει ότι η ΕΕ δύναται να νομοθετεί μόνον εφόσον το επιτρέπουν οι Συνθήκες, λαμβανομένων δεόντως υπόψη των αρχών της αναγκαιότητας, της επικουρικότητας και της αναλογικότητας.

Οι στόχοι του παρόντος κανονισμού, δηλαδή η προστασία του περιβάλλοντος και της υγείας του ανθρώπου από τις αρνητικές επιπτώσεις τυχόν μόλυνσης του νερού από ανάκτηση, θα επιτευχθούν μέσω της θέσπισης ελάχιστων απαιτήσεων για την ποιότητα των υδάτων, την παρακολούθηση και τα προληπτικά μέτρα, καθώς και μέσω του καθορισμού των βασικών καθηκόντων διαχείρισης κινδύνου σε ενωσιακό επίπεδο.

Όσον αφορά την προστασία του περιβάλλοντος, δικαιολογείται επίσης η ανάληψη δράσης σε ενωσιακό επίπεδο όσον αφορά τη διαχείριση των υδάτων, διότι το 60 % των λεκανών απορροής ποταμού είναι διεθνούς χαρακτήρα, κοινές σε 2 έως 19 κράτη (Δούναβης)· συνεπώς δεν επαρκεί η λήψη μέτρων από ένα μεμονωμένο ή από λίγα κράτη μέλη, για παράδειγμα όσον αφορά τις ποιοτικές πτυχές της διαχείρισης των υδάτων και τη διασυνοριακή ρύπανση των υδάτων. Επιπλέον, εάν τα κράτη μέλη δράσουν μεμονωμένα, οι τεχνικοί φραγμοί στην επαναχρησιμοποίηση των υδάτων και οι συναφείς δαπάνες πιθανόν να φθάσουν σε αδικαιολόγητα υψηλά επίπεδα.

Η παρέμβαση της ΕΕ όσον αφορά την επαναχρησιμοποίηση των υδάτων για γεωργική άρδευση δικαιολογείται προκειμένου να αποτραπεί το ενδεχόμενο οι διαφορετικές απαιτήσεις σε μεμονωμένες δικαιοδοσίες να επηρεάσουν αρνητικά τους ισότιμους όρους ανταγωνισμού (π.χ. μεταξύ γεωργών και καλλιεργητών) και να δημιουργήσουν εμπόδια στην εσωτερική αγορά, ιδίως για τα πρωτογενή γεωργικά προϊόντα. Επιπλέον, διαφορετικές απαιτήσεις μπορούν επίσης να χρησιμοποιηθούν ως επιχείρημα για τον περιορισμό της εισαγωγής τροφίμων από κράτη μέλη για τα οποία υπάρχει υπόνοια ότι έχουν χαμηλότερες απαιτήσεις, όπως αποδείχθηκε στην επιδημία E. Coli το 2011⁶. Η τρέχουσα κατάσταση δεν εγγυάται

⁶ Η περίπτωση των επιδημιών E.coli που έπληξαν 16 χώρες στην Ευρώπη και τη Βόρεια Αμερική το 2011, με περισσότερες από 4 000 καταγεγραμμένες περιπτώσεις και 53 θανάτους στη Γερμανία, αποτελεί παράδειγμα της εν λόγω κατάστασης. Η επιδημία αποδόθηκε σε αγγούρια που αρδεύτηκαν με επεξεργασμένα

ισότιμους όρους ανταγωνισμού μεταξύ των παραγωγών τροφίμων διαφορετικών χωρών· το ισχύον κανονιστικό πλαίσιο της ΕΕ δεν λαμβάνει ακόμα υπόψη του τις ειδικές λεπτομέρειες που διέπουν τα γεωργικά προϊόντα που αρδεύονται με επεξεργασμένα λύματα. Η αντιμετώπιση των εν λόγω φραγμών συνιστά κατάλληλη απάντηση σε ενωσιακό επίπεδο, λαμβανομένων υπόψη των ενωσιακών πολιτικών για την ασφάλεια των τροφίμων, την υγεία, τη γεωργία, το κλίμα και την ενέργεια.

Η ενωσιακή δράση δικαιολογείται περαιτέρω διότι διαφορετικές και μεταβαλλόμενες απαιτήσεις σε μεμονωμένες δικαιοδοσίες θέτουν φραγμούς στη δημιουργία ισότιμων όρων ανταγωνισμού για επενδύσεις στην καινοτομία και για επαναχρησιμοποίηση των υδάτων. Θεωρείται απίθανο οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές να μπορέσουν να συντονίσουν την εναρμόνιση των ρυθμιστικών τους απαιτήσεων, δεδομένου ότι ο αριθμός των εμπλεκόμενων κρατών μελών είναι υπερβολικά μεγάλος και συνεχώς αυξάνεται.

- **Αναλογικότητα**

Ο προτεινόμενος κανονισμός σχετικά με τις ελάχιστες απαιτήσεις για την επαναχρησιμοποίηση των υδάτων, ιδίως στη γεωργική άρδευση, σε συνδυασμό με άλλες μη κανονιστικές δράσεις που περιγράφονται στο σχέδιο δράσης για την κυκλική οικονομία, αποτελεί αναλογική απάντηση στον στόχο της προώθησης της ανάπτυξης ασφαλούς επαναχρησιμοποίησης επεξεργασμένων λυμάτων. Δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη του συγκεκριμένου στόχου. Δεν επηρεάζεται το σημαντικό προνόμιο των κρατών μελών σχετικά με τον βαθμό στον οποίο θα ενθαρρυνθεί η επαναχρησιμοποίηση των υδάτων.

Τα επεξεργασμένα λύματα μπορούν να χρησιμοποιηθούν για διάφορους σκοπούς. Στην ανακοίνωση του 2015 «Το κλείσιμο του κύκλου – Ένα σχέδιο δράσης της ΕΕ για την κυκλική οικονομία» (COM/2015/614), και στην εκτίμηση επιπτώσεων, η γεωργική άρδευση προσδιορίζεται ως η βασική πιθανή πηγή ζήτησης για επαναχρησιμοποιημένα ύδατα, δεδομένου ότι παρουσιάζει τις μεγαλύτερες δυνατότητες όσον αφορά την καλύτερη αξιοποίηση, την άμβλυνση της λειψυδρίας και τη σπουδαιότητα για την ΕΕ.

- **Επιλογή του νομικού μέσου**

Η εκτίμηση επιπτώσεων για την παρούσα πρόταση εξέτασε το πλήρες φάσμα των νομικών μέσων, δηλαδή την τροποποίηση μιας εκ των υφιστάμενων οδηγιών, μια **νέα οδηγία ή κανονισμό ή** κατευθυντήριες γραμμές.

Κατά την εξέταση νέας νομοθεσίας για την επαναχρησιμοποίηση των υδάτων, μια πιθανή επιλογή ήταν η τροποποίηση του υφιστάμενου πλαισίου στο οποίο γίνεται ήδη αναφορά στην επαναχρησιμοποίηση των υδάτων, ιδίως της οδηγίας για την επεξεργασία αστικών λυμάτων. Ωστόσο, η τροποποίηση υφιστάμενης οδηγίας ή η έκδοση νέας απαιτεί μεταφορά στην εθνική νομοθεσία όλων των κρατών μελών. Μολονότι η επαναχρησιμοποίηση των υδάτων αποτελεί σίγουρα μια ελπιδοφόρα επιλογή για πολλά κράτη μέλη, πρέπει να ληφθεί υπόψη ότι επί του παρόντος μόνο 6 κράτη μέλη (Κύπρος, Ελλάδα, Ισπανία, Γαλλία, Ιταλία και Πορτογαλία) έχουν θεσπίσει απαιτήσεις για την επαναχρησιμοποίηση των υδάτων (στη νομοθεσία ή σε εθνικά μη ρυθμιστικά πρότυπα). Η τροποποίηση υφιστάμενης οδηγίας ή η έκδοση νέας

λύματα και εισήχθησαν από την Ισπανία, και αρκετά κράτη μέλη, συμπεριλαμβανομένων της Αυστρίας, του Βελγίου, της Τσεχικής Δημοκρατίας, της Δανίας, της Γερμανίας και του Ηνωμένου Βασιλείου, απαγόρευσαν ή περιόρισαν την εισαγωγή ισπανικών προϊόντων λόγω ανησυχιών ότι τα εν λόγω προϊόντα είχαν μολυνθεί κατά την άρδευση. Στη συνέχεια αποδείχτηκε ότι αιτία της μόλυνσης E.coli δεν ήταν τα αγγούρια αλλά σπόροι με φυτό από ένα γερμανικό αγρόκτημα, ενώ οι σπόροι μοσχοσίταρου προέρχονταν από την Αίγυπτο. Σύμφωνα με εκτιμήσεις, το συγκεκριμένο συμβάν κόστισε στην Ισπανία 200 εκατ. EUR ανά εβδομάδα, δεδομένου ότι ακυρώθηκαν παραγγελίες, γεγονός που συνέβαλε στην περικοπή κατά 11,3 % του γεωργικού εισοδήματος από την περιοχή Murcia για την καλλιεργητική περίοδο 2010-2011. Το γεγονός αυτό αποτρέπει τις επενδύσεις στη μεταποίηση τροφίμων που αρδεύονται με επαναχρησιμοποιημένα ύδατα.

συνεπάγεται μεταφορά στο εθνικό δίκαιο όλων των κρατών μελών και παρέχει οπωσδήποτε ευελιξία στη μεταφορά των απαιτήσεων στο εθνικό δίκαιο. Μολονότι κάτι τέτοιο θα αντιμετωπίσει τις διαφορές σε ολόκληρη την ΕΕ, παράλληλα θα περιορίσει σοβαρά την επίτευξη των στόχων, ιδίως όσον αφορά την ελάχιστη εναρμόνιση των απαιτήσεων για την ανάκτηση νερού και τη μεθοδολογία εφαρμογής της διαχείρισης κινδύνου, καθώς και τη θέσπιση ισότιμων όρων ανταγωνισμού. Ο εν λόγω περιορισμός εντοπίστηκε ήδη στην εκτίμηση των επιπτώσεων του «Προσχεδίου για τη διαφύλαξη των υδατικών πόρων της Ευρώπης», στην οποία η μόνη κανονιστική πολιτική επιλογή που αξιολογήθηκε διεξοδικά ήταν ο κανονισμός. Η ευελιξία προσαρμογής στα τοπικά δεδομένα, η οποία φαίνεται να αποτελεί το κύριο επιχείρημα για μια οδηγία ή για τροποποίηση οδηγίας, μπορεί να επιτευχθεί με άλλα εργαλεία, ιδίως με την προτεινόμενη θέσπιση κοινής διαχείρισης κινδύνων.

Όσον αφορά τη μορφή του νομικού μέσου, από την εκτίμηση επιπτώσεων προκύπτει ότι θα ήταν κατάλληλη τόσο μια οδηγία όσο και ένας κανονισμός, καθένα με διαφορετικά πλεονεκτήματα και μειονεκτήματα. Ένας κανονισμός θα εξυπηρετούσε καλύτερα τον εξουσιοδοτικό χαρακτήρα της πρωτοβουλίας, ιδίως για τα κράτη μέλη στα οποία η επαναχρησιμοποίηση των υδάτων θεωρείται χρήσιμη ή όπου υπάρχουν ισχυρά επιχειρηματικά συμφέροντα για την ανάπτυξη τεχνολογιών επαναχρησιμοποίησης υδάτων. Μια οδηγία μπορεί να προσδώσει μεγαλύτερη ευελιξία όσον αφορά τον καθορισμό αυστηρότερων εθνικών απαιτήσεων, επιβάλλοντας παράλληλα μεγαλύτερη επιβάρυνση σε όλα τα κράτη μέλη όσον αφορά τη μεταφορά στο εθνικό δίκαιο, μολονότι η επαναχρησιμοποίηση των υδάτων δεν είναι προς το παρόν σημαντική σε όλα.

Τελικά επελέγη ο κανονισμός ως το πλέον κατάλληλο νομικό μέσο για την επίτευξη των στόχων, για τους ακόλουθους λόγους:

- Θα εφαρμοστεί άμεσα σε υπεύθυνους επιχειρήσεων (παράλληλα με τα κράτη μέλη), ενισχύοντας με τον τρόπο αυτό την αξιοποίηση από την αγορά, ενδεχομένως ακόμα και στα κράτη μέλη που δεν αντιμετωπίζουν επί του παρόντος πρόβλημα λειψυδρίας, όπου όμως παράγονται ορθές «πράσινες» τεχνολογίες. Αυτό θα μπορούσε να έχει θετικό αντίκτυπο στην έρευνα και την καινοτομία, καθώς και στην ανάδυση βέλτιστων τεχνολογιών και νέων επιχειρηματικών ευκαιριών στην εσωτερική αγορά.
- Ένας κανονισμός θα τεθεί σε ισχύ πολύ ταχύτερα από κάθε δυνητική μελλοντική τροποποίηση της οδηγίας για την επεξεργασία αστικών λυμάτων (η παράλληλη αξιολόγηση της οποίας προβλέπεται να ολοκληρωθεί το 2019· κάθε μεταγενέστερη νομοθετική πρόταση τροποποίηση θα καταστεί εφικτή μόνο κατόπιν διαδικασίας εκτίμησης των επιπτώσεων), επιτυγχάνοντας έτσι ταχύτερα τον βασικό στόχο της αντιμετώπισης της λειψυδρίας.

3. ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΕΚ ΤΩΝ ΥΣΤΕΡΩΝ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΕΩΝ, ΤΩΝ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΕΩΝ ΜΕ ΤΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΚΤΙΜΗΣΕΩΝ ΕΠΙΠΤΩΣΕΩΝ

- **Εκ των υστέρων αξιολογήσεις/έλεγχοι καταλληλότητας της ισχύουσας νομοθεσίας**

Η ανάγκη αντιμετώπισης του προβλήματος σε επίπεδο ΕΕ αναγνωρίστηκε στην ανακοίνωση της Επιτροπής του 2012 «**Προσχέδιο για τη διαφύλαξη των υδατικών πόρων της Ευρώπης**» [COM(2012) 673]. Το έγγραφο **Fitness check of EU Freshwater policy** [SWD(2012) 393] δημοσιεύτηκε τον Νοέμβριο του 2012 ως δομικό στοιχείο του προσχεδίου, σε αυτό αξιολογήθηκαν οι επιδόσεις των μέτρων που ελήφθησαν, τόσο στον τομέα του

περιβάλλοντος όσο και σε άλλους τομείς πολιτικής, για την επίτευξη των στόχων που έχουν συμφωνηθεί ήδη στο πλαίσιο της πολιτικής για τα ύδατα. Προσδιορίστηκαν επίσης τα σημαντικότερα κενά που πρέπει να καλυφθούν για μια περισσότερο αποτελεσματική επίτευξη των περιβαλλοντικών στόχων. Όσον αφορά την επαναχρησιμοποίηση των λυμάτων, ο έλεγχος καταλληλότητας κατέληξε στο συμπέρασμα ότι **πρέπει να υποστηριχθούν περαιτέρω εναλλακτικές επιλογές υδροδότησης με χαμηλό περιβαλλοντικό αντίκτυπο προκειμένου να αντιμετωπιστεί η λειψυδρία.**

- **Διαβουλεύσεις με τα ενδιαφερόμενα μέρη**

Η διαδικασία διαβούλευσης για μια πιθανή νέα ενωσιακή πρωτοβουλία σχετικά με την επαναχρησιμοποίηση των υδάτων ξεκίνησε το 2012 και συνεχίστηκε έως τον Ιούλιο του 2017 με διάφορες μορφές, τόσο οργανωμένες όσο και ειδικές. Η εφαρμογή της στρατηγικής διαβούλευσης συμπεριέλαβε τη συλλογή και ανάλυση πληροφοριών από ένα ευρύ φάσμα ενδιαφερόμενων μερών καθώς και δύο διαδικτυακές δημόσιες διαβουλεύσεις.

Η [πρώτη δημόσια διαβούλευση βάσει διαδικτύου διεξήχθη από τις 30 Ιουλίου έως τις 7 Νοεμβρίου 2014](#) και υποβλήθηκαν 506 παρατηρήσεις. Η [δεύτερη δημόσια διαβούλευση βάσει διαδικτύου διεξήχθη από τις 28 Οκτωβρίου 2016 έως τις 27 Ιανουαρίου 2017](#) και εστίασε στις περισσότερο λεπτομερείς επιλογές πολιτικής για τη θέσπιση ελάχιστων απαιτήσεων για την επαναχρησιμοποίηση των υδάτων για άρδευση και για την αναπλήρωση των υπόγειων υδάτων. Συνολικά υποβλήθηκαν 344 παρατηρήσεις. Στις διαδικτυακές δημόσιες διαβουλεύσεις το 2016 και το 2014, το 60 % έως 80 % όλων των ερωτηθέντων τάχθηκαν υπέρ ενός ρυθμιστικού πλαισίου της ΕΕ. Επιπλέον, πάνω από το 80 % των ερωτηθέντων στη διαδικτυακή δημόσια διαβούλευση που διεξήχθη το 2014 θεώρησαν ότι τα νομικώς δεσμευτικά ελάχιστα πρότυπα της ΕΕ είναι αποτελεσματικά για την εξασφάλιση της περιβαλλοντικής και υγειονομικής ασφάλειας των πρακτικών επαναχρησιμοποίησης των υδάτων. Οι ερωτηθέντες που τάχθηκαν στην πλειονότητά τους υπέρ ενός ενωσιακού κανονισμού είναι, και στις δύο περιπτώσεις, εκπρόσωποι ιδιωτικών εταιρειών, εκπρόσωποι των τομέων υγιεινής, πόσιμου νερού, της βιομηχανίας τροφίμων και του τομέα περιβάλλοντος, και/ή προέρχονται από κράτη μέλη της νότιας ΕΕ.

Μεταξύ των ερωτηθέντων επικρατεί μια ευρεία αντίληψη των οφελών που προκύπτουν από την επαναχρησιμοποίηση των υδάτων για σκοπούς άρδευσης ή αναπλήρωσης του υδροφόρου ορίζοντα σε σχέση με τη διαθεσιμότητα υδατικών πόρων, στο πλαίσιο της καταπόνησης των υδάτων ή της λειψυδρίας, της μη βιώσιμης υδροληψίας και της κλιματικής αλλαγής (άποψη που υποστηρίζει πάνω από το 70 % των ερωτηθέντων εντός και μεταξύ των διαφόρων κατηγοριών ερωτηθέντων). Η δυναμική συμβολή της επαναχρησιμοποίησης των υδάτων στην ποιότητα των υδάτινων όγκων μέσω της προστασίας των υπόγειων υδάτων από την αλάτωση γίνεται επίσης αντιληπτή από μεγάλο αριθμό ερωτηθέντων. Επιπλέον, ορισμένοι ερωτηθέντες θεωρούν ότι η επαναχρησιμοποίηση των υδάτων αποτελεί ένα μέσο αποδοτικής χρήσης των πόρων, προώθησης της καινοτομίας και συμβολής στη λίπανση του εδάφους, ωστόσο τα συγκεκριμένα οφέλη θεωρήθηκαν περισσότερο μετριοπαθή σε σύγκριση με τα προηγούμενα.

Αφετέρου, είναι πολύ λιγότερο διατεθειμένοι να αντιληφθούν την εξοικονόμηση κόστους για τις αρχές, την αύξηση των εσόδων, ή την εξοικονόμηση ενέργειας και άνθρακα ως οφέλη που προκύπτουν από την επαναχρησιμοποίηση των υδάτων. Η ανάλυση ανά κατηγορία ερωτηθέντων δείχνει, ειδικότερα, ότι οι χώρες που εκτίθενται τακτικά σε καταπόνηση των υδάτων και τα κράτη μέλη της νότιας ΕΕ αντιλαμβάνονται περισσότερα και σημαντικότερα οφέλη σε σύγκριση με άλλες κατηγορίες ερωτηθέντων. Παρατηρείται ευρεία συναίνεση για τα εν λόγω οφέλη μεταξύ των ερωτηθέντων από τους τομείς της υγιεινής, του πόσιμου νερού, του περιβάλλοντος και της οικονομίας.

Υπάρχει γενική συναίνεση μεταξύ των ερωτηθέντων όσον αφορά την ασφάλεια των επαναχρησιμοποιούμενων υδάτων σε σύγκριση με τα ύδατα των ποταμών, καθώς σχεδόν το 70 % των ερωτηθέντων θεωρούν ότι τα επαναχρησιμοποιούμενα ύδατα είναι τουλάχιστον εξίσου ασφαλή. Ερωτηθέντες από κράτη μέλη και χώρες της νότιας ΕΕ που αντιμετωπίζουν σταθερή καταπόνηση των υδάτων είναι πολύ περισσότερο πρόθυμοι να θεωρήσουν ότι τα επαναχρησιμοποιούμενα ύδατα τόσο για ύδρευση όσο και για αναπλήρωση του υδροφόρου ορίζοντα είναι τουλάχιστον εξίσου ασφαλή με εναλλακτικές πηγές (ποτάμια ή υπόγεια ύδατα), σε σύγκριση με ερωτηθέντες από κράτη μέλη της ανατολικής και βόρειας ΕΕ, οι οποίοι τείνουν να θεωρούν ότι τα επαναχρησιμοποιούμενα ύδατα στις ίδιες αναλογίες είναι λιγότερο ασφαλή. Ερωτηθέντες από ιδιωτικές εταιρείες έχουν, μακράν, την πλέον θετική αντίληψη σχετικά με την ασφάλεια των επαναχρησιμοποιούμενων υδάτων σε σύγκριση με άλλου είδους οργανισμούς, λαμβανομένου υπόψη του γεγονότος ότι συμμετέχουν σε ποσοστό 68 % σε τομείς ύδρευσης και υγιεινής.

Οι διάφορες παρατηρήσεις που υποβλήθηκαν από στοχευμένους ενδιαφερόμενους φορείς⁷ συνοψίζονται στο παράρτημα II – Συγκεφαλαιωτική έκθεση για τις δραστηριότητες διαβούλευσης της έκθεσης εκτίμησης επιπτώσεων. Οι υποβληθείσες παρατηρήσεις και τα πορίσματα χρησιμοποιήθηκαν για την κατάρτιση της εκτίμησης επιπτώσεων και την επικαιροποίηση της επιστημονικής βάσης για την τρέχουσα πρόταση (η έκθεση του Κοινού Κέντρου Ερευνών στο παράρτημα 7 της έκθεσης εκτίμησης επιπτώσεων), ενώ χρησιμοποιήθηκαν περαιτέρω για τη διαμόρφωση της διαδικασίας λήψης αποφάσεων ενόψει της πρότασης κανονισμού για την επαναχρησιμοποίηση των υδάτων σε ενωσιακό επίπεδο.

Διαβούλευση εμπειρογνομώνων στα κράτη μέλη και ενδιαφερόμενων οργανισμών

Η διαβούλευση πραγματοποιήθηκε στο πλαίσιο της κοινής στρατηγικής για την εφαρμογή της οδηγίας-πλαίσιο για τα ύδατα (ΟΠΥ). Η επαναχρησιμοποίηση των υδάτων συζητήθηκε σε 6 συνεδριάσεις της ομάδας εργασίας για τα προγράμματα μέτρων (Σεπτέμβριος και Νοέμβριος 2013, Μάρτιος και Οκτώβριος 2014, Μάρτιος και Οκτώβριος 2015). Μια ειδική δραστηριότητα για την επαναχρησιμοποίηση των υδάτων και μια ad-hoc ομάδα εργασίας, η οποία συνεδριάζει τακτικά, συμπεριλήφθηκε στο πρόγραμμα εργασίας της κοινής στρατηγικής εφαρμογής για την περίοδο 2016-2018 με σκοπό να συνοδεύσει την ανάπτυξη συναφών δράσεων.⁸

- **Συλλογή και χρήση εμπειρογνωσίας**

Η νομική πρόταση, καθώς και η εκτίμηση επιπτώσεων, βασίζεται σε έναν τεράστιο όγκο αποδεικτικών στοιχείων, όπως αναφέρεται στο έγγραφο εργασίας των υπηρεσιών της Επιτροπής για την εκτίμηση επιπτώσεων. Βασικές πηγές πληροφοριών για την εκτίμηση επιπτώσεων του προτεινόμενου κανονισμού αποτέλεσαν το προσχέδιο εκτίμησης επιπτώσεων από το 2012 και οι επακόλουθες υποστηρικτικές μελέτες, καθώς και η επιστημονική βάση που αναπτύχθηκε από το ΚΚΕρ (ελάχιστες απαιτήσεις ποιότητας), σε συνδυασμό με μια

⁷ <http://ec.europa.eu/environment/water/reuse.htm>

⁸ Συγκεντρώθηκαν πληροφορίες σχετικά με την κατάσταση της επαναχρησιμοποίησης των υδάτων στα κράτη μέλη της ΕΕ, και οι συμμετέχοντες κλήθηκαν να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους σχετικά με σχέδια εκδόσεων των μελετών στήριξης της ΕΑ που εκπονήθηκαν από συμβούλους. Τον Ιούνιο του 2015 η ΓΔ Περιβάλλοντος και το ΚΚΕρ διοργάνωσαν ένα τεχνικό εργαστήριο σχετικά με δυνητικές ελάχιστες απαιτήσεις ποιότητας στον τομέα της επαναχρησιμοποίησης των υδάτων σε ενωσιακό επίπεδο. Πραγματοποιήθηκαν συναντήσεις τον Μάρτιο του 2016, τον Οκτώβριο του 2016 και τον Ιούνιο του 2017 προκειμένου να συζητηθούν συγκεκριμένα σχέδια εκδόσεων της τεχνικής έκθεσης του ΚΚΕρ. Παρουσιάστηκαν επίσης σχέδια στοιχείων της εκτίμησης επιπτώσεων προκειμένου να υποβληθούν παρατηρήσεις και να συγκεντρωθούν πρόσθετες πληροφορίες. Ζητήθηκε επίσης η γνώμη ομάδων εμπειρογνομώνων σχετικά με την οδηγία για τα υπόγεια ύδατα, την οδηγία για τα πρότυπα ποιότητας του περιβάλλοντος, την οδηγία για την επεξεργασία αστικών λυμάτων και την οδηγία για το πόσιμο νερό.

μοντελοποίηση υδάτων του ΚΚΕρ. Επιπλέον, αξιολογήθηκαν συγκεκριμένες πτυχές, δηλαδή οι επιπτώσεις στην καινοτομία και οι εδαφικές επιπτώσεις.

Για την ανάπτυξη της παρούσας πρότασης το ΚΚΕρ πραγματοποίησε, ως πρώτο βήμα, μια επισκόπηση των διαθέσιμων επιστημονικών, τεχνικών και νομικών γνώσεων σχετικά με την επαναχρησιμοποίηση των υδάτων στη γεωργική άρδευση και την αναπλήρωση του υδροφόρου ορίζοντα. Τα έγγραφα στα οποία βασίστηκε η πρόταση για τις ελάχιστες απαιτήσεις ποιότητας περιελάμβαναν:

- το κανονιστικό πλαίσιο σε επίπεδο ΕΕ για την προστασία της υγείας και του περιβάλλοντος·
- τις ισχύουσες νομοθεσίες και κατευθυντήριες γραμμές για την επαναχρησιμοποίηση των υδάτων στα κράτη μέλη, παράλληλα με την εμπειρία τους σε συστήματα επαναχρησιμοποίησης των υδάτων·
- παγκόσμιες κατευθυντήριες γραμμές αναφοράς και κανονισμούς για την επαναχρησιμοποίηση των υδάτων·
- πρόσθετες επιστημονικές αναφορές που θεωρούνται σημαντικές για το θέμα.

Κατά την ανάπτυξη της επιστημονικής βάσης για την παρούσα πρόταση, το ΚΚΕρ εφάρμοσε μια κλιμακωτή προσέγγιση για τη διαβούλευση. Σε πρώτο επίπεδο, το ΚΚΕρ ζήτησε από μια ομάδα επιλεγμένων εμπειρογνομόνων από τον ακαδημαϊκό χώρο, τον τομέα των υδάτων και την Παγκόσμια Οργάνωση Υγείας να υποβάλουν παρατηρήσεις και σχόλια επί των σχεδίων εργασιών. Σε δεύτερο επίπεδο, τα κράτη μέλη ενημερώθηκαν επισήμως μέσω της ad hoc ομάδας για την επαναχρησιμοποίηση των υδάτων, όπου το ΚΚΕρ παρουσίασε σε τρεις περιστάσεις τις αντίστοιχες εκδοχές. Τα σχόλια που υποβλήθηκαν γραπτώς από τα κράτη μέλη τεκμηριώθηκαν, και διαβιβάστηκαν οι απαντήσεις που ελήφθησαν από το ΚΚΕρ. Επιπλέον, το ΚΚΕρ παρουσίασε την πρόοδο των εργασιών σε αρκετές δημόσιες εκδηλώσεις καθώς και σε επιστημονικές συναντήσεις. Οι εν λόγω παρουσιάσεις περιελάμβαναν, μεταξύ άλλων, την ομάδα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου για τα ύδατα, την ομάδα δράσης για την επαναχρησιμοποίηση των υδάτων στο πλαίσιο της ΕΣΚ για τα ύδατα, η 11η Διεθνής Διάσκεψη της IWA για την ανάκτηση και την επαναχρησιμοποίηση των υδάτων, καθώς και τη δράση COST NEREUS σχετικά με νέες και αναδυόμενες προκλήσεις και ευκαιρίες στον τομέα της επαναχρησιμοποίησης λυμάτων. Δεδομένου του ευαίσθητου χαρακτήρα των ζητημάτων της υγείας και του περιβάλλοντος, καθώς και της εμπιστοσύνης του κοινού στην πρακτική της επαναχρησιμοποίησης των υδάτων, ζητήθηκαν, σε τρίτο επίπεδο, οι επιστημονικές γνώμες της ανεξάρτητης επιστημονικής επιτροπής για τους υγειονομικούς, περιβαλλοντικούς και αναδυόμενους κινδύνους (Scientific Committee on Health, Environmental and Emerging Risks - SCHEER) και της **Ευρωπαϊκής Αρχής για την Ασφάλεια των Τροφίμων (EFSA)** και ελήφθησαν υπόψη κατά την οριστική διατύπωση του εγγράφου ενώ, σε αντίθετη περίπτωση, δόθηκε αιτιολόγηση. Ζητήθηκε από τους εμπειρογνώμονες, η συνεισφορά των οποίων εκτιμάται ιδιαίτερα, να υποβάλουν σχόλια και παρατηρήσεις μέσω κριτικής συζήτησης σχετικά με το έγγραφο κατά τη διάρκεια της διαδικασίας.

Όλες οι βασικές μελέτες και η τεχνική έκθεση του ΚΚΕρ διατίθενται στη διεύθυνση <http://ec.europa.eu/environment/water/reuse.htm>.

- **Εκτίμηση των επιπτώσεων**

Η πρόταση βασίζεται σε μια εκτίμηση επιπτώσεων για την οποία η επιτροπή ρυθμιστικού ελέγχου υπέβαλε, στις 19 Ιανουαρίου 2018, θετική γνωμοδότηση με επιφυλάξεις⁹ (στις 27 Οκτωβρίου 2017 είχε υποβάλει αρνητική γνωμοδότηση). Τα ζητήματα που τέθηκαν από την επιτροπή ρυθμιστικού ελέγχου εξετάστηκαν στην αναθεωρημένη έκδοση του εγγράφου εργασίας των υπηρεσιών της Επιτροπής για την εκτίμηση επιπτώσεων, στο οποίο παρατίθενται λεπτομερώς σε ειδικό κεφάλαιο οι αλλαγές που πραγματοποιήθηκαν μετά τη γνωμοδότηση της επιτροπής ρυθμιστικού ελέγχου (παράρτημα I της έκθεσης εκτίμησης επιπτώσεων – Πληροφορίες διαδικαστικού χαρακτήρα).

Με βάση το προσχέδιο για τη διαφύλαξη των υδατικών πόρων της Ευρώπης, τον έλεγχο καταλληλότητας της ενωσιακής πολιτικής για τα γλυκά ύδατα, υποστηρικτικές μελέτες, καθώς και τις διαβουλεύσεις με εμπειρογνώμονες, αναπτύχθηκε μια σειρά γνωμοδοτήσεων για την αντιμετώπιση του προβλήματος που εντοπίστηκε και των βαθύτερων αιτίων του. Στην εκτίμηση επιπτώσεων αξιολογήθηκαν οι επιλογές με βάση τις δυνατότητες και την αποτελεσματικότητά τους όσον αφορά την επίτευξη του πρωταρχικού στόχου του κανονισμού, δηλαδή την καταπολέμηση της λειψυδρίας μέσω της επαναχρησιμοποίησης των υδάτων, διασφαλίζοντας παράλληλα την προστασία του περιβάλλοντος και της ανθρώπινης υγείας. Όσον αφορά την αναπλήρωση του υδροφόρου ορίζοντα, από την ανάλυση που διενεργήθηκε στο πλαίσιο της εκτίμησης επιπτώσεων προέκυψε ότι η κανονιστική δράση της ΕΕ δεν είναι αναλογική, λόγω ισχυρής τοπικής διάστασης. Λεπτομέρειες σχετικά με το αποτέλεσμα των συγκεκριμένων αναλύσεων παρέχονται στη μελέτη της εκτίμησης επιπτώσεων και στο έγγραφο εργασίας των υπηρεσιών της Επιτροπής για την εκτίμηση επιπτώσεων.

Οι τρεις επιλογές πολιτικής που αξιολογήθηκαν περιλαμβάνουν (1) **νομικό μέσο** που διασφαλίζει αφενός την ασφάλεια των γεωργικών προϊόντων με μια προσέγγιση «**ενιαίας αντιμετώπισης**» (θέσπιση των πλέον αυστηρών ελάχιστων απαιτήσεων ανεξάρτητα από την κατηγορία της καλλιέργειας εδώδιμων φυτών και την τεχνική άρδευσης) και αφετέρου την προστασία της τοπικής δημόσιας υγείας και του περιβάλλοντος (τα βασικά καθήκοντα διαχείρισης κινδύνου), (2) **νομικό μέσο** που διασφαλίζει αφενός την ασφάλεια των γεωργικών προϊόντων με μια προσέγγιση «**κατάλληλη για τον σκοπό**» (σύνολο ελάχιστων απαιτήσεων ανάλογα με την κατηγορία της καλλιέργειας εδώδιμων φυτών και την τεχνική άρδευσης) και αφετέρου την προστασία της τοπικής δημόσιας υγείας και του περιβάλλοντος (τα βασικά καθήκοντα διαχείρισης κινδύνου) και (3) έγγραφο καθοδήγησης σχετικά με την ασφάλεια των γεωργικών προϊόντων με μια προσέγγιση «**κατάλληλη για τον σκοπό**» (σύνολο ελάχιστων απαιτήσεων ανάλογα με την κατηγορία της καλλιέργειας εδώδιμων φυτών και την τεχνική άρδευσης) και την προστασία της τοπικής δημόσιας υγείας και του περιβάλλοντος (τα βασικά καθήκοντα διαχείρισης κινδύνου). Για τις επιλογές (1) και (2), το νομικό μέσο θα συνοδεύεται από κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με την εφαρμογή των βασικών καθηκόντων διαχείρισης κινδύνου, οι οποίες θα εκπονηθούν σε συνεργασία με τα κράτη μέλη.

Η γεωργική άρδευση αποτελεί τη μεγαλύτερη εφαρμογή επαναχρησιμοποιούμενων υδάτων παγκοσμίως και στην Ευρώπη, καθώς και σημαντική χρήση των υδάτων στην Ευρώπη, αντιπροσωπεύοντας συνολικά περίπου το ένα τέταρτο της συνολικής υδροληψίας γλυκών υδάτων. Η υδροληψία για αρδευτικούς σκοπούς αντιπροσωπεύει περίπου το 60 % της συνολικής υδροληψίας γλυκών υδάτων στη Νότια και Νοτιοανατολική Ευρώπη, και φθάνει

⁹ Board opinion SEC(2018)249, Impact Assessment SWD(2018)249, Executive summary SWD(2018)250

έως 80 % σε συγκεκριμένες περιοχές λεκάνης απορροής ποταμού. Συνεπώς, η επαναχρησιμοποίηση των υδάτων στη γεωργία παρουσιάζει τις περισσότερες δυνατότητες για αυξημένη επαναχρησιμοποίηση υδάτων, συμβάλλοντας στην άμβλυνση της λειψυδρίας στην Ευρώπη. Οι αναλύσεις και η επακόλουθη κατάταξη των επιλογών οδήγησε στο συμπέρασμα ότι η προτιμώμενη επιλογή για γεωργική άρδευση είναι **ένα νομικό μέσο με προσέγγιση «κατάλληλη για τον σκοπό»**, δεδομένου ότι είναι σε θέση να παρέχει μεγαλύτερο όγκο επεξεργασμένων λυμάτων με χαμηλότερο κόστος σε σύγκριση με τις άλλες επιλογές. Όσον αφορά τη γεωργική άρδευση, ένας κανονισμός της ΕΕ με προσέγγιση «κατάλληλη για τον σκοπό» και τη διαχείριση του κινδύνου θα αποφέρει τα περισσότερα περιβαλλοντικά, οικονομικά και κοινωνικά οφέλη σε σύγκριση με άλλες επιλογές. Συγκεκριμένα, θα συμβάλει στην άμβλυνση της καταπόνησης των υδάτων μέσω της αυξημένης αξιοποίησης της επαναχρησιμοποίησης των υδάτων σε οικονομικά προσιτές τιμές, φθάνοντας περίπου στα 6,6 δισεκατομμύρια m³ ετησίως, σε σύγκριση με τη γραμμή βάσης του 1,7 δισεκατομμυρίου m³. Επιπλέον θα δημιουργήσει ισότιμους όρους ανταγωνισμού για τους επενδυτές και θα παρέχει ασφάλεια όσον αφορά τη διανομή των συναφών προϊόντων στην εσωτερική αγορά, συμβάλλοντας επίσης με τον τρόπο αυτό στην αύξηση της δημόσιας εμπιστοσύνης στην επαναχρησιμοποίηση των υδάτων για άρδευση.

Σύμφωνα με τις αξιολογήσεις, οι διοικητικές δαπάνες για τις εθνικές αρχές είναι αμελητέες ή μειώνονται σε σύγκριση με τη γραμμή βάσης. Ένας κανονισμός της ΕΕ με προσέγγιση «κατάλληλη για τον σκοπό» αναμένεται να απαιτήσει επενδύσεις ύψους 38 EUR /m³/ημέρα για την επεξεργασία των διαθέσιμων όγκων υδάτων, ενώ στην προσέγγιση «ενιαίας αντιμετώπισης» οι εν λόγω δαπάνες αυξάνονται, φτάνοντας τα 271 EUR /m³/ημέρα. Μια επένδυση μικρότερη των 700 εκατ. EUR θα επιτρέψει την επεξεργασία περισσότερων από 6,6 δισεκατομμυρίων m³ ετησίως κάτω από το ίδιο κατώτατο όριο κόστους που ισχύει για την «κατάλληλη για τον σκοπό» προσέγγιση, με το συνολικό κόστος της ανάκτησης νερού να είναι μικρότερο του 0,5 EUR/m³.

- **Καταλληλότητα του κανονιστικού πλαισίου και απλούστευση**

Ο προτεινόμενος κανονισμός είναι νέος και, ως εκ τούτου, δεν καλύπτεται από τον πρόσφατο έλεγχο καταλληλότητας της υποβολής εκθέσεων και της παρακολούθησης της περιβαλλοντικής πολιτικής της ΕΕ¹⁰. Ωστόσο, το αποτέλεσμα, τα διδάγματα και οι συστάσεις που προέκυψαν από τον συγκεκριμένο έλεγχο καταλληλότητας, καθώς και το συναφές σχέδιο δράσης¹¹ ελήφθησαν υπόψη κατά την κατάρτιση των υποχρεώσεων παρακολούθησης και υποβολής εκθέσεων στο πλαίσιο της παρούσας πρότασης προκειμένου να ελαχιστοποιηθεί ο διοικητικός φόρτος (με τη χρήση σύγχρονων εργαλείων ΤΠΕ και εστιάζοντας σε εκθέσεις βάσει δεικτών) και να διασφαλιστεί η διαφάνεια και η λογοδοσία απέναντι στους πολίτες. Επιπλέον, η προσέγγιση λαμβάνει επίσης υπόψη την ανάγκη να καταστεί διαθέσιμη η κατάλληλη βάση τεκμηρίωσης για την αξιολόγηση του κανονισμού σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές για την καλή νομοθέτηση (τμήμα V σχετικά με την παρακολούθηση). Η εξορθολογισμένη προσέγγιση για την παρακολούθηση της εφαρμογής εφαρμόστηκε αρχικά στην πρόσφατη πρόταση κανονισμού για την αναθεώρηση της οδηγίας για το πόσιμο νερό¹². Η παρούσα πρόταση χρησιμοποίησε τις συγκεκριμένες διατάξεις ως σημείο εκκίνησης και τις προσαρμοσε, όπου ήταν αναγκαίο. Συνεπώς, η προσέγγιση θα διασφαλίσει επίσης τη συνοχή, η οποία αποτελεί έναν ακόμα σημαντικό παράγοντα για την καταλληλότητα του κανονιστικού πλαισίου.

¹⁰ SWD(2017) 230

¹¹ COM(2017) 312

¹² COM(2017) 753

- **Θεμελιώδη δικαιώματα**

Η παρούσα πρόταση θα συμβάλει στην εφαρμογή του άρθρου 37 του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης σχετικά με την προστασία του περιβάλλοντος.

4. ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ

Η πρόταση αφορά κυρίως τα κανονιστικά μέτρα χωρίς να επηρεάζει άμεσα τις επιχειρησιακές δαπάνες. Κατά τη συγκεκριμένη εφαρμογή, η οποία αναμένεται να ξεκινήσει το 2021, ενδέχεται να υπάρξει περιορισμένος αντίκτυπος στους πόρους για τον Ευρωπαϊκό Οργανισμό Περιβάλλοντος (ΕΟΠ). Ωστόσο, ο εν λόγω αντίκτυπος θα καλυφθεί, σε κάθε περίπτωση, από το χρηματοδοτικό κονδύλιο και την κατανομή προσωπικού για τον ΕΟΠ στο πλαίσιο του επόμενου ΠΔΠ μετά το 2020.

5. ΛΟΙΠΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

- **Σχέδια εφαρμογής και ρυθμίσεις παρακολούθησης, αξιολόγησης και υποβολής εκθέσεων**

Η διαφάνεια και η πρόσβαση στις πληροφορίες αποτελεί καίρια πτυχή για την προώθηση της εμπιστοσύνης μεταξύ των χρηστών αλλά και του ευρύτερου κοινού όσον αφορά την ασφάλεια της ανάκτησης νερού. Επομένως, έχει δοθεί έμφαση στην παροχή πληροφοριών στο κοινό αντί των παραδοσιακών υποχρεώσεων υποβολής εκθέσεων. Οι απαιτήσεις παρακολούθησης θα επιβληθούν κυρίως στους φορείς εκμετάλλευσης των μονάδων ανάκτησης νερού, και τα κράτη μέλη θα διασφαλίσουν τη διαδικτυακή δημοσιοποίηση των πληροφοριών.

Ο προτεινόμενος κανονισμός περιλαμβάνει πρόσθετες απαιτήσεις παρακολούθησης σχετικά με την ποιότητα της ανάκτησης νερού. Τα κράτη μέλη ελέγχουν τη συμμόρφωση με τους όρους αδειοδότησης βάσει στοιχείων παρακολούθησης που συλλέγονται δυνάμει του προτεινόμενου κανονισμού, της οδηγίας-πλασιού για τα ύδατα, της οδηγίας για την επεξεργασία αστικών λυμάτων και άλλων συναφών πληροφοριών. Τα κράτη μέλη δημοσιεύουν τα πορίσματα του ελέγχου συμμόρφωσης και διασφαλίζουν ότι η Επιτροπή έχει πρόσβαση σε συναφή στοιχεία.

Η Επιτροπή θα θεσπίσει λεπτομερείς κανόνες σχετικά με τη μορφή και την παρουσίαση των πληροφοριών που θα πρέπει να δημοσιοποιούνται διαδικτυακά. Οι απαιτήσεις θα εκπονηθούν σε διαβούλευση με εμπειρογνώμονες στα κράτη μέλη, λαμβανομένων υπόψη του συμπεράσματος του ελέγχου καταλληλότητας της υποβολής εκθέσεων και της παρακολούθησης της περιβαλλοντικής πολιτικής της ΕΕ και δράσεων παρακολούθησης, ιδίως όσον αφορά τη χρήση προηγμένων τεχνολογιών των πληροφοριών και των επικοινωνιών (ΤΠΕ).

Δεδομένης της αναμενόμενης εξέλιξης τόσο στη γνώση όσο και στο πλαίσιο πολιτικής σε σχέση με ρύπους που προκαλούν νέες ανησυχίες, η πρόταση περιλαμβάνει ρήτρα για την προσαρμογή των παραρτημάτων στην τεχνική και επιστημονική πρόοδο που έχει σημειωθεί, καθώς και απαίτηση για διενέργεια αξιολόγησης.

- **Αναλυτική επεξήγηση των επιμέρους διατάξεων της πρότασης**

Άρθρο 1 – Αντικείμενο και σκοπός

Το παρόν άρθρο καθορίζει τους στόχους της πρότασης, δηλαδή τη θέσπιση ελάχιστων απαιτήσεων για την ποιότητα και την παρακολούθηση των υδάτων και τον καθορισμό των βασικών καθηκόντων διαχείρισης προκειμένου να διασφαλιστεί ότι η επαναχρησιμοποίηση

των επεξεργασμένων υδάτων είναι ασφαλής, εξετάζει το πρόβλημα της λειψυδρίας και συμβάλλει στην αποτελεσματική λειτουργία της εσωτερικής αγοράς.

Άρθρο 2 – Πεδίο εφαρμογής

Το παρόν άρθρο καθορίζει την εφαρμογή του προτεινόμενου κανονισμού στην ανάκτηση νερού που προορίζεται για συγκεκριμένες χρήσεις οι οποίες παρατίθενται στο τμήμα I του παραρτήματος I, που είναι η γεωργική άρδευση.

Άρθρο 3 - Ορισμοί

Στο παρόν άρθρο απαριθμούνται οι ορισμοί που χρησιμοποιούνται στον προτεινόμενο κανονισμό.

Άρθρο 4 – Υποχρεώσεις των φορέων εκμετάλλευσης μονάδων ανάκτησης σχετικά με την ποιότητα των υδάτων

Στο παρόν άρθρο καθορίζονται οι ελάχιστες απαιτήσεις που πρέπει να πληρούνται προκειμένου το νερό από ανάκτηση να μπορεί να χρησιμοποιηθεί για γεωργική άρδευση. Γίνεται αναφορά στο παράρτημα I όπου καθορίζονται οι ελάχιστες απαιτήσεις για την ποιότητα και την παρακολούθηση της ανάκτησης νερού, καθώς και πρόσθετες απαιτήσεις, όπως αναφέρεται στο άρθρο 7, με βάση την εφαρμογή της διαχείρισης κινδύνου, όπως ορίζεται στο άρθρο 5.

Άρθρο 5 – Διαχείριση κινδύνου

Στο παρόν άρθρο καθορίζεται η διαδικασία διαχείρισης κινδύνου που θα πρέπει να εφαρμόσει ο φορέας εκμετάλλευσης μιας μονάδας ανάκτησης νερού σε συνεργασία με ενδιαφερόμενα μέρη (τον τελικό χρήστη του νερού από ανάκτηση, τη μονάδα επεξεργασίας αστικών λυμάτων που προμηθεύει με νερό τη μονάδα ανάκτησης, κ.λπ.). Ο φορέας εκμετάλλευσης της μονάδας ανάκτησης καταρτίζει σχέδιο διαχείρισης κινδύνου για επαναχρησιμοποίηση υδάτων, με πρόσθετες απαιτήσεις για τον περαιτέρω μετριασμό των κινδύνων, οι οποίες θα αποτελούν μέρος της άδειας που εκδίδεται από την αρμόδια αρχή. Το σχέδιο διαχείρισης κινδύνου για επαναχρησιμοποίηση υδάτων πρέπει να βασίζεται στις βασικές αρχές διαχείρισης κινδύνου, όπως ορίζονται στο παράρτημα II της πρότασης. Προβλέπεται κατ' εξουσιοδότηση πράξη για τον καθορισμό τεχνικών προδιαγραφών οι οποίες μπορούν να συμπληρώνουν τα βασικά καθήκοντα διαχείρισης κινδύνου, όπως ορίζονται στο παράρτημα II.

Άρθρο 6 – Αίτηση χορήγησης άδειας για την παροχή νερού από ανάκτηση

Το παρόν άρθρο καθορίζει τη διαδικασία αίτησης για χορήγηση άδειας για την παροχή νερού από ανάκτηση, συμπεριλαμβανομένου του καταλόγου εγγράφων που πρέπει να προσκομίσει ο αιτών.

Άρθρο 7 – Χορήγησης της άδειας

Το παρόν άρθρο καθορίζει τις υποχρεώσεις των σχετικών φορέων στη διαδικασία αδειοδότησης. Επιπλέον, καθορίζει τους όρους που πρέπει να περιλαμβάνονται στην άδεια και την απαίτηση αναθεώρησης της άδειας τουλάχιστον κάθε 5 έτη.

Άρθρο 8 – Έλεγχος συμμόρφωσης

Το παρόν άρθρο καθορίζει την υποχρέωση των αρμόδιων αρχών να επαληθεύουν τη συμμόρφωση της ανάκτησης νερού με τους όρους που προβλέπονται στην άδεια. Το παρόν άρθρο καθορίζει περαιτέρω του κανόνες που πρέπει να τηρούνται σε περίπτωση μη συμμόρφωσης ή σε συμβάντα που οδηγούν σε μη συμμόρφωση με τον προτεινόμενο κανονισμό.

Άρθρο 9 – Συνεργασία μεταξύ των κρατών μελών

Το παρόν άρθρο προβλέπει τους τρόπους ανταλλαγής πληροφοριών μεταξύ των αρμόδιων αρχών των κρατών μελών, εφόσον κρίνεται σκόπιμο, πριν από την έκδοση άδειας για επαναχρησιμοποίηση υδάτων.

Άρθρο 10 – Ενημέρωση του κοινού

Σύμφωνα με τα συμπεράσματα του ελέγχου καταλληλότητας όσον αφορά την υποβολή εκθέσεων, το παρόν άρθρο ορίζει τις πληροφορίες που πρέπει να παρέχουν τα κράτη μέλη στο κοινό. Στόχος είναι η αύξηση της διαφάνειας, γεγονός που θα οδηγήσει στη βελτίωση της εμπιστοσύνης των καταναλωτών στην επαναχρησιμοποίηση των υδάτων και στην κατανόηση των επιπτώσεων του παρόντος κανονισμού στην καλύτερη αξιοποίηση της επαναχρησιμοποίησης των υδάτων. Προβλέπεται η έκδοση κατ' εξουσιοδότηση πράξης για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων σχετικά με τη μορφή και την παρουσίαση των πληροφοριών που πρέπει να παρέχονται.

Άρθρο 11 – Πληροφορίες σχετικά με την παρακολούθηση της εφαρμογής

Σύμφωνα με τα συμπεράσματα του ελέγχου καταλληλότητας όσον αφορά την υποβολή εκθέσεων, το παρόν άρθρο καθορίζει τη διαδικασία συλλογής σχετικών στοιχείων για την εφαρμογή του προτεινόμενου κανονισμού, με στόχο την ελαχιστοποίηση του διοικητικού φόρτου (μέσω της χρήσης σύγχρονων εργαλείων ΤΠΕ και της εστίασης σε εκθέσεις βάσει δεικτών) και τη διασφάλιση της διαφάνειας και της λογοδοσίας απέναντι στους πολίτες. Το παρόν άρθρο προβλέπει ότι τα κράτη μέλη θα πρέπει να καθιερώσουν σύνολα δεδομένων με πληροφορίες για την επαναχρησιμοποίηση των υδάτων, χρησιμοποιώντας, όσο είναι εφικτό, δεδομένα από υφιστάμενες ροές υποβολής εκθέσεων στο πλαίσιο της οδηγίας για την επεξεργασία αστικών λυμάτων και της οδηγίας-πλαίσιου για τα ύδατα. Τα σύνολα δεδομένων θα πρέπει να καταρτιστούν σύμφωνα με την οδηγία INSPIRE. Για τον σκοπό αυτό προβλέπεται η παροχή στήριξης από τον Ευρωπαϊκό Οργανισμό Περιβάλλοντος, ο ρόλος του οποίου θα είναι επίσης να έχει τακτική πρόσβαση στα δεδομένα και να παρέχει στην Επιτροπή επισκοπήσεις της εφαρμογής του κανονισμού σε ενωσιακό επίπεδο, οι οποίες θα χρησιμοποιούνται επίσης στο πλαίσιο μελλοντικών αξιολογήσεων του κανονισμού (άρθρο 13). Προβλέπεται η έκδοση κατ' εξουσιοδότηση πράξης για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων σχετικά με τη μορφή και την παρουσίαση των πληροφοριών που πρέπει να παρέχονται.

Άρθρο 12 – Πρόσβαση στη δικαιοσύνη

Το παρόν άρθρο συνάδει με το άρθρο 47 του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων και εφαρμόζει τη Σύμβαση του Aarhus όσον αφορά την πρόσβαση στη δικαιοσύνη. Θα πρέπει να παρέχεται στους πολίτες και στις ΜΚΟ η δυνατότητα να ελέγχουν νομικά τις αποφάσεις που λαμβάνουν τα κράτη μέλη στο πλαίσιο του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 13 – Αξιολόγηση

Το παρόν άρθρο θέτει το πλαίσιο για μελλοντικές αξιολογήσεις του κανονισμού (κατά την έννοια των κατευθυντήριων γραμμών της Επιτροπής για τη βελτίωση της νομοθεσίας). Η πρώτη αξιολόγηση προβλέπεται να πραγματοποιηθεί 6 έτη μετά την έναρξη ισχύος του κανονισμού.

Άρθρο 14 – Άσκηση της εξουσιοδότησης

Πρόκειται για τυποποιημένο άρθρο για την έκδοση κατ' εξουσιοδότηση πράξεων.

Άρθρο 15 – Διαδικασία επιτροπής

Πρόκειται για τυποποιημένο άρθρο για την έκδοση εκτελεστικών πράξεων.

Άρθρο 16 — Κυρώσεις

Πρόκειται για τυποποιημένο άρθρο για τις κυρώσεις.

Άρθρο 17 – Έναρξη ισχύος και εφαρμογή

Το παρόν άρθρο καθορίζει την ημερομηνία έναρξης ισχύος και την ημερομηνία εφαρμογής, δηλαδή ένα έτος μετά την έναρξη ισχύος προκειμένου να δοθεί επαρκής χρόνος στα κράτη μέλη να προσαρμοστούν στον κανονισμό, καθώς και να εκπονήσουν εκτελεστική πράξη για τη διασφάλιση της ομοιόμορφης εφαρμογής της διαχείρισης κινδύνου.

Παράρτημα I – Χρήσεις και ελάχιστες απαιτήσεις

Τμήμα 1 – Χρήσεις του νερού από ανάκτηση

Το παρόν τμήμα καθορίζει τις χρήσεις του νερού από ανάκτηση, δηλαδή στη γεωργική άρδευση.

Τμήμα 2 – Ελάχιστες απαιτήσεις

Το παρόν τμήμα καθορίζει τις κατηγορίες της ποιότητας του νερού από ανάκτηση, καθώς και τη σχετική γεωργική χρήση (πίνακας 1). Το μέρος (α) καθορίζει τις ελάχιστες απαιτήσεις της ποιότητας των υδάτων όπως ορίζονται από το ΚΚΕρ με βάση τα κράτη μέλη και τη διεθνή πρακτική (πίνακας 2).

Το μέρος (β) καθορίζει τις απαιτήσεις παρακολούθησης για το νερό από ανάκτηση (πίνακας 3) και την παρακολούθηση της επικύρωσης για την πιο αυστηρή κατηγορία Α (πίνακας 4).

Παράρτημα II – Βασικά καθήκοντα διαχείρισης κινδύνου

Το παρόν παράρτημα καθορίζει τις λεπτομέρειες των καθηκόντων που πρέπει να ακολουθήσει ο φορέας εκμετάλλευσης της μονάδας ανάκτησης προκειμένου να εκπονήσει ένα σχέδιο διαχείρισης κινδύνου για επαναχρησιμοποίηση των υδάτων, να εντοπίσει πρόσθετες απαιτήσεις που πρέπει να περιλαμβάνονται στην άδεια και να εφαρμόσει το σύστημα επαναχρησιμοποίησης των υδάτων.

Πρόταση

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

σχετικά με τις ελάχιστες απαιτήσεις για την επαναχρησιμοποίηση των υδάτων

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 192 παράγραφος 1,

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Κατόπιν διαβίβασης του σχεδίου νομοθετικής πράξης στα εθνικά κοινοβούλια,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής¹³,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών¹⁴,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Οι υδατικοί πόροι της Ένωσης υφίστανται ολοένα μεγαλύτερη πίεση, γεγονός που οδηγεί σε λειψυδρία και ποιοτική υποβάθμιση. Ειδικότερα, η κλιματική αλλαγή και η ξηρασία συμβάλλουν σημαντικά στον περιορισμό της διαθεσιμότητας γλυκών υδάτων λόγω της αστικής ανάπτυξης και της γεωργίας.
- (2) Η ικανότητα της Ένωσης να ανταποκρίνεται στην αυξανόμενη πίεση που υφίστανται οι υδατικοί πόροι θα μπορούσε να βελτιωθεί μέσω της ευρύτερης επαναχρησιμοποίησης επεξεργασμένων λυμάτων. Η οδηγία 2000/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου¹⁵ αναφέρει την επαναχρησιμοποίηση των υδάτων ως ένα από τα συμπληρωματικά μέτρα που τα κράτη μέλη μπορούν να επιλέξουν να εφαρμόσουν προκειμένου να επιτύχουν τους στόχους της οδηγίας σχετικά με την καλή ποιοτική και ποσοτική κατάσταση των υδάτων στα επιφανειακά και υπόγεια ύδατα. Η οδηγία 91/271/ΕΟΚ του Συμβουλίου¹⁶ ορίζει ότι τα επεξεργασμένα λύματα πρέπει να επαναχρησιμοποιούνται, όποτε είναι σκόπιμο.

¹³ ΕΕ C της , σ. .

¹⁴ ΕΕ C της , σ. .

¹⁵ Οδηγία 2000/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2000, για τη θέσπιση πλαισίου κοινοτικής δράσης στον τομέα της πολιτικής των υδάτων (ΕΕ L 327 της 22.12.2000, σ. 1).

¹⁶ Οδηγία 91/271/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 21ης Μαΐου 1991 για την επεξεργασία των αστικών λυμάτων (ΕΕ L 135 της 30.5.1991, σ. 40).

- (3) Στην ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών με τίτλο «Προσχέδιο για τη διαφύλαξη των υδατικών πόρων της Ευρώπης»¹⁷ επισημαίνεται ότι η επαναχρησιμοποίηση του νερού για άρδευση ή στη βιομηχανία άρδευσης αποτελεί μια εναλλακτική επιλογή σχετικά με την υδροδότηση, η οποία απαιτεί την προσοχή της ΕΕ.
- (4) Η ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο «Η αντιμετώπιση του προβλήματος της λειψυδρίας και της ξηρασίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση»¹⁸ καθορίζει την ιεράρχηση των μέτρων που θα πρέπει να εξετάσουν τα κράτη μέλη όσον αφορά τη λειψυδρία και την ξηρασία. Επισημαίνει ότι στις περιοχές όπου έχουν ληφθεί προληπτικά μέτρα σε συνάρτηση με την ιεράρχηση των δυνατών λύσεων, καθώς και εκεί όπου η ζήτηση συνεχίζει να υπερβαίνει την προσφορά υδάτινων πόρων, το ενδεχόμενο δημιουργίας πρόσθετων υποδομών υδροδότησης μπορεί, υπό ορισμένες περιστάσεις και εφόσον έχει συνεκτιμηθεί η σχέση κόστους-οφέλους, να αντιμετωπιστεί ως εναλλακτική προσέγγιση στον μετριασμό των επιπτώσεων των σοβαρών φαινομένων ξηρασίας.
- (5) Στο σχέδιο δράσης της για την κυκλική οικονομία¹⁹, η Επιτροπή δεσμεύτηκε να προχωρήσει σε μια σειρά δράσεων για την προώθηση της επαναχρησιμοποίησης των επεξεργασμένων λυμάτων, μεταξύ άλλων καταρτίζοντας νομοθετική πρόταση σχετικά με τις ελάχιστες απαιτήσεις για τα επαναχρησιμοποιούμενα ύδατα.
- (6) Η επαναχρησιμοποίηση των κατάλληλα επεξεργασμένων λυμάτων, για παράδειγμα από μονάδες επεξεργασίας αστικών λυμάτων ή από βιομηχανικές εγκαταστάσεις, θεωρείται ότι έχει χαμηλότερο περιβαλλοντικό αντίκτυπο σε σύγκριση με άλλες εναλλακτικές μεθόδους υδροδότησης, όπως οι εκτροπές υδάτων ή η αφαλάτωση, όμως η εν λόγω επαναχρησιμοποίηση εφαρμόζεται σε περιορισμένο βαθμό στην Ένωση. Όπως φαίνεται, αυτό οφείλεται εν μέρει στην έλλειψη κοινών ενωσιακών περιβαλλοντικών ή υγειονομικών προτύπων για την επαναχρησιμοποίηση των υδάτων και, ιδίως όσον αφορά ειδικά γεωργικά προϊόντα, σε δυνητικά εμπόδια για την ελεύθερη κυκλοφορία των εν λόγω προϊόντων που αρδεύονται με νερό από ανάκτηση.
- (7) Τα υγειονομικά πρότυπα σχετικά με την υγιεινή των τροφίμων για τα γεωργικά προϊόντα που αρδεύονται με νερό από ανάκτηση μπορούν να επιτευχθούν μόνο εάν οι απαιτήσεις ποιότητας για το νερό από ανάκτηση που προορίζεται για γεωργική άρδευση δεν παρουσιάζουν σημαντικές διαφορές στα κράτη μέλη. Η εναρμόνιση των απαιτήσεων θα συμβάλει επίσης στην αποτελεσματική λειτουργία της εσωτερικής αγοράς σε σχέση με τα εν λόγω προϊόντα. Συνεπώς, είναι σκόπιμη η ελάχιστη εναρμόνιση μέσω της θέσπισης ελάχιστων απαιτήσεων για την ποιότητα και την παρακολούθηση των υδάτων. Αυτές οι ελάχιστες απαιτήσεις θα πρέπει να αποτελούνται από ελάχιστες παραμέτρους για το νερό από ανάκτηση, καθώς και από την επιβολή άλλων αυστηρότερων ή πρόσθετων απαιτήσεων ποιότητας, κατά περίπτωση, από τις αρμόδιες αρχές, σε συνδυασμό με άλλα συναφή προληπτικά μέτρα. Προκειμένου να προσδιοριστούν αυστηρότερες ή πρόσθετες απαιτήσεις για την ποιότητα του νερού, οι φορείς εκμετάλλευσης μονάδων ανάκτησης θα πρέπει να ασκήσουν βασικά καθήκοντα διαχείρισης κινδύνου. Οι παράμετροι βασίζονται στην τεχνική έκθεση του Κοινού Κέντρου Ερευνών και αντικατοπτρίζουν τα διεθνή πρότυπα για την επαναχρησιμοποίηση των υδάτων.

¹⁷ COM(2012) 673

¹⁸ COM(2007)414

¹⁹ COM(2015)614

- (8) Η συμμόρφωση με τις ελάχιστες απαιτήσεις για την επαναχρησιμοποίηση των υδάτων θα στηρίξει την επίτευξη των Στόχων Βιώσιμης Ανάπτυξης που περιλαμβάνονται στην Ατζέντα των Ηνωμένων Εθνών για τη βιώσιμη ανάπτυξη έως το 2030, ιδίως του στόχου 6 για τη διασφάλιση της διάθεσης βιώσιμης διαχείρισης νερού και αποχέτευσης για όλους, καθώς και για τη σημαντική αύξηση της ανακύκλωσης και της ασφαλούς χρήσης του νερού παγκοσμίως. Επιπλέον, σκοπός του παρόντος κανονισμού είναι η διασφάλιση της εφαρμογής του άρθρου 37 του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης σχετικά με την προστασία του περιβάλλοντος.
- (9) Η διαχείριση κινδύνου συνίσταται στον προορατικό εντοπισμό και τη διαχείριση κινδύνων, καθώς και στην ενσωμάτωση της έννοιας της παραγωγής νερού από ανάκτηση, το οποίο θα διαθέτει την ποιότητα που απαιτείται για συγκεκριμένες χρήσεις. Η διαχείριση κινδύνου θα πρέπει να βασίζεται σε βασικά καθήκοντα διαχείρισης κινδύνου και να καθορίζει τυχόν πρόσθετες απαιτήσεις ποιότητας του νερού που είναι αναγκαίες για τη διασφάλιση επαρκούς προστασίας του περιβάλλοντος, της υγείας του ανθρώπου και των ζώων.
- (10) Για να υπάρξει αποτελεσματική προστασία του περιβάλλοντος και της υγείας του ανθρώπου, οι φορείς εκμετάλλευσης μονάδων ανάκτησης θα πρέπει να έχουν την κύρια ευθύνη για την ποιότητα του ανακτηθέντος νερού. Για τους σκοπούς της συμμόρφωσης με τις ελάχιστες απαιτήσεις και με τυχόν πρόσθετους όρους τους οποίους έχει ορίσει η αρμόδια αρχή, οι φορείς εκμετάλλευσης μονάδων ανάκτησης θα πρέπει να παρακολουθούν την ποιότητα του νερού από ανάκτηση. Ως εκ τούτου, είναι σκόπιμο να καθοριστούν ελάχιστες απαιτήσεις παρακολούθησης, οι οποίες συνίστανται στη συχνότητα των συστηματικών παρακολούθησεων και στους στόχους συγχρονισμού και επιδόσεων για την παρακολούθηση της επικύρωσης. Συγκεκριμένες απαιτήσεις για τη συστηματική παρακολούθηση καθορίζονται σύμφωνα με την οδηγία 91/271/ΕΟΚ.
- (11) Είναι αναγκαίο να διασφαλιστεί η ασφαλής χρήση του νερού από ανάκτηση, ενθαρρύνοντας με τον τρόπο αυτό την επαναχρησιμοποίηση νερού σε ενωσιακό επίπεδο και την ενίσχυση της εμπιστοσύνης του κοινού σε αυτήν. Η παροχή νερού από ανάκτηση για συγκεκριμένες χρήσεις θα πρέπει, συνεπώς, να επιτρέπεται μόνο βάσει άδειας που χορηγείται από τις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών. Προκειμένου να διασφαλιστεί η εναρμονισμένη προσέγγιση σε ενωσιακό επίπεδο, η ιχνηλασιμότητα και η διαφάνεια, θα πρέπει να θεσπιστούν ουσιαστικοί κανόνες σε ενωσιακό επίπεδο. Ωστόσο, οι λεπτομέρειες των διαδικασιών για τη χορήγηση αδειών θα πρέπει να καθορίζονται από τα κράτη μέλη. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να είναι σε θέση να εφαρμόζουν τις υφιστάμενες διαδικασίες για τη χορήγηση αδειών, οι οποίες θα πρέπει να προσαρμοστούν προκειμένου να λαμβάνουν υπόψη τις απαιτήσεις που θεσπίζονται με τον παρόντα κανονισμό.
- (12) Οι διατάξεις του παρόντος κανονισμού συμπληρώνουν τις απαιτήσεις άλλων ενωσιακών νομοθετικών πράξεων, ιδίως όσον αφορά δυνητικούς κινδύνους για την υγεία και το περιβάλλον. Για να εξασφαλιστεί μια ολιστική προσέγγιση όσον αφορά την αντιμετώπιση δυνητικών κινδύνων για την υγεία των ανθρώπων και των ζώων καθώς και περιβαλλοντικών κινδύνων, οι φορείς εκμετάλλευσης μονάδων ανάκτησης και οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να λάβουν υπόψη τις απαιτήσεις που θεσπίζονται σε άλλες συναφείς ενωσιακές νομοθετικές πράξεις, ιδίως στις οδηγίες 86/278/ΕΟΚ,

91/676/ΕΟΚ²⁰ και 98/83/ΕΚ²¹ του Συμβουλίου, στις οδηγίες 91/271/ΕΟΚ και 2000/60/ΕΚ, στους κανονισμούς (ΕΚ) αριθ. 178/2002²², (ΕΚ) αριθ. 852/2004²³, (ΕΚ) αριθ. 183/2005²⁴, (ΕΚ) αριθ. 396/2005²⁵ και (ΕΚ) 1069/2009²⁶ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, στις οδηγίες 2006/7/ΕΚ²⁷, 2006/118/ΕΚ²⁸, 2008/105/ΕΚ²⁹ και 2011/92/ΕΕ³⁰ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, στους κανονισμούς (ΕΚ) αριθ. 2073/2005³¹, (ΕΚ) αριθ. 1881/2006³² και (ΕΚ) 142/2011³³ της Επιτροπής.

- (13) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 852/2004 θεσπίζει γενικούς κανόνες για τους υπεύθυνους των επιχειρήσεων τροφίμων και καλύπτει την παραγωγή, την επεξεργασία, τη διανομή και την τοποθέτηση στην αγορά τροφίμων που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση. Ο εν λόγω κανονισμός αφορά την υγειονομική ποιότητα των τροφίμων και μία από τις

²⁰ Οδηγία 91/676/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 12ης Δεκεμβρίου 1991 για την προστασία των υδάτων από τη νιτρορύπανση γεωργικής προέλευσης (ΕΕ L 375 της 31.12.1991, σ. 1-8).

²¹ Οδηγία 98/83/ΕΚ του Συμβουλίου της 3ης Νοεμβρίου 1998 σχετικά με την ποιότητα του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης (ΕΕ L 330 της 5.12.1998, σ. 32).

²² Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 178/2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 28ης Ιανουαρίου 2002, για τον καθορισμό των γενικών αρχών και απαιτήσεων της νομοθεσίας για τα τρόφιμα, για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Αρχής για την Ασφάλεια των Τροφίμων και τον καθορισμό διαδικασιών σε θέματα ασφαλείας των τροφίμων (ΕΕ L 31 της 1.2.2002, σ. 1).

²³ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 852/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για την υγιεινή των τροφίμων (ΕΕ L 139 της 30.4.2004, σ. 1).

²⁴ Κανονισμός (ΕΚ) 183/2005 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και Συμβουλίου, της 12ης Ιανουαρίου 2005, περί καθορισμού των απαιτήσεων για την υγιεινή των ζωοτροφών (ΕΕ L 35 της 8.2.2005, σ. 1).

²⁵ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 396/2005 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23 Φεβρουαρίου 2005, για τα ανώτατα όρια καταλοίπων φυτοφαρμάκων μέσα ή πάνω στα τρόφιμα και τις ζωοτροφές φυτικής και ζωικής προέλευσης και για την τροποποίηση της οδηγίας 91/414/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 70 της 16.3.2005, σ. 1).

²⁶ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1069/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Οκτωβρίου 2009, περί υγειονομικών κανόνων για ζωικά υποπροϊόντα και παράγωγα προϊόντα που δεν προορίζονται για κατανάλωση από τον άνθρωπο και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1774/2002 (κανονισμός για τα ζωικά υποπροϊόντα) (ΕΕ L 300 της 14.11.2009, σ. 1).

²⁷ Οδηγία 2006/7/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Φεβρουαρίου 2006, σχετικά με τη διαχείριση της ποιότητας των υδάτων κολύμβησης και την κατάργηση της οδηγίας 76/160/ΕΟΚ (ΕΕ L 64 της 4.3.2006, σ. 37).

²⁸ Οδηγία 2006/118/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2006, σχετικά με την προστασία των υπόγειων υδάτων από τη ρύπανση και την υποβάθμιση (ΕΕ L 372 της 27.12.2006, σ. 19).

²⁹ Οδηγία 2008/105/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2008, σχετικά με πρότυπα ποιότητας περιβάλλοντος στον τομέα της πολιτικής των υδάτων καθώς και σχετικά με την τροποποίηση και τη συνακόλουθη κατάργηση των οδηγιών του Συμβουλίου 82/176/ΕΟΚ, 83/513/ΕΟΚ, 84/156/ΕΟΚ, 84/491/ΕΟΚ και 86/280/ΕΟΚ και την τροποποίηση της οδηγίας 2000/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 348 της 24.12.2008, σ. 84).

³⁰ Οδηγία 2011/92/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 2011, για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον (ΕΕ L 26 της 28.1.2012, σ. 1).

³¹ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2073/2005 της Επιτροπής της 15ης Νοεμβρίου 2005 περί μικροβιολογικών κριτηρίων για τα τρόφιμα (ΕΕ L 338 της 22.12.2005, σ. 1).

³² Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1881/2006 της Επιτροπής, της 19ης Δεκεμβρίου 2006, για καθορισμό μέγιστων επιτρεπτών επιπέδων για ορισμένες ουσίες οι οποίες επιμολύνουν τα τρόφιμα (ΕΕ L 364 της 20.12.2006, σ. 5).

³³ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 142/2011 της Επιτροπής, της 25ης Φεβρουαρίου 2011, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1069/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου περί υγειονομικών κανόνων για ζωικά υποπροϊόντα και παράγωγα προϊόντα που δεν προορίζονται για κατανάλωση από τον άνθρωπο και για την εφαρμογή της οδηγίας 97/78/ΕΚ του Συμβουλίου όσον αφορά ορισμένα δείγματα και τεμάχια που εξαιρούνται από κτηνιατρικούς ελέγχους στα σύνορα οι οποίοι αναφέρονται στην εν λόγω οδηγία. Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ (ΕΕ L 54 της 26.2.2011, σ. 1).

βασικές αρχές του είναι ότι την κύρια ευθύνη για την ασφάλεια των τροφίμων φέρει ο υπεύθυνος της επιχείρησης τροφίμων. Ο κανονισμός διέπεται επίσης από λεπτομερείς οδηγίες, ιδίως την ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με κατευθύνσεις για την αντιμετώπιση μικροβιολογικών κινδύνων σε νωπά φρούτα και λαχανικά στην πρωτογενή παραγωγή μέσω της ορθής υγιεινής (2017/C 163/01). Η απόδοση των στόχων για το νερό από ανάκτηση, που θεσπίζει ο παρών κανονισμός δεν εμποδίζει τους υπεύθυνους επιχειρήσεων τροφίμων να επιτυγχάνουν την ποιότητα νερού που απαιτείται από τον κανονισμό 852/2004, χρησιμοποιώντας σε μεταγενέστερο στάδιο διάφορες επιλογές επεξεργασίας του νερού, μεμονωμένα ή σε συνδυασμό με άλλες επιλογές μη επεξεργασίας.

- (14) Προκειμένου να ενισχυθεί η εμπιστοσύνη στην επαναχρησιμοποίηση των υδάτων, θα πρέπει να παρέχεται ενημέρωση στο κοινό. Η διάθεση πληροφοριών σχετικά με την επαναχρησιμοποίηση των υδάτων αυξάνει τη διαφάνεια και την ιχνηλασιμότητα και θα μπορούσε επίσης να παρουσιάζει ιδιαίτερο ενδιαφέρον για άλλες αρμόδιες αρχές στις οποίες έχει επιπτώσεις η συγκεκριμένη επαναχρησιμοποίηση υδάτων.
- (15) Στόχος της οδηγίας 2003/4/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου³⁴ είναι να κατοχυρώσει το δικαίωμα πρόσβασης στις περιβαλλοντικές πληροφορίες στα κράτη μέλη σύμφωνα με τη σύμβαση για την πρόσβαση σε πληροφορίες, τη συμμετοχή του κοινού στη λήψη των αποφάσεων και την πρόσβαση στη δικαιοσύνη για περιβαλλοντικά θέματα³⁵ (Σύμβαση του Aarhus). Η οδηγία 2003/4/EK προβλέπει ευρείες υποχρεώσεις σχετικά με την παροχή περιβαλλοντικών πληροφοριών κατόπιν αιτήματος και με την ενεργό διάδοσή τους. Η οδηγία 2007/2/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου³⁶ καλύπτει την κοινοχρησία χωρικών πληροφοριών, συμπεριλαμβανομένων συνόλων δεδομένων, σχετικά με διάφορα περιβαλλοντικά ζητήματα. Είναι σημαντικό οι διατάξεις του παρόντος κανονισμού σχετικά με την πρόσβαση στις πληροφορίες και σε ρυθμίσεις κοινοχρησίας δεδομένων να συμπληρώνουν τις εν λόγω οδηγίες και να μην δημιουργούν χωριστό νομικό καθεστώς. Ως εκ τούτου, οι διατάξεις του παρόντος κανονισμού για την παροχή πληροφοριών στο κοινό και για τις πληροφορίες σχετικά με την παρακολούθηση της εφαρμογής θα πρέπει να ισχύουν με την επιφύλαξη των οδηγιών 2003/4/EK και 2007/2/EK.
- (16) Προκειμένου να προσαρμοστούν οι υφιστάμενες ελάχιστες απαιτήσεις και τα βασικά καθήκοντα διαχείρισης κινδύνου στην επιστημονική και τεχνική πρόοδο, θα πρέπει να ανατεθεί στην Επιτροπή η εξουσία έκδοσης πράξεων σύμφωνα με το άρθρο 290 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την τροποποίηση των ελάχιστων απαιτήσεων και των βασικών καθηκόντων διαχείρισης κινδύνου. Επιπλέον, για να διασφαλιστεί υψηλό επίπεδο προστασίας του περιβάλλοντος και της υγείας του ανθρώπου, η Επιτροπή θα πρέπει επίσης να είναι σε θέση να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις για τη συμπλήρωση των βασικών καθηκόντων διαχείρισης κινδύνου με τη θέσπιση τεχνικών προδιαγραφών. Είναι ιδιαίτερα σημαντικό να πραγματοποιεί η Επιτροπή τις κατάλληλες διαβουλεύσεις κατά τις προπαρασκευαστικές εργασίες της, μεταξύ άλλων και σε επίπεδο εμπειρογνομόνων,

³⁴ Οδηγία 2003/4/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 28ης Ιανουαρίου 2003, για την πρόσβαση του κοινού σε περιβαλλοντικές πληροφορίες και για την κατάργηση της οδηγίας 90/313/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 41 της 14.2.2003, σ. 26).

³⁵ ΕΕ L 124 της 17.5.2005, σ. 4.

³⁶ Οδηγία 2007/2/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Μαρτίου 2007, για τη δημιουργία υποδομής χωρικών πληροφοριών στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα (INSPIRE) (ΕΕ L 108 της 25.4.2007, σ. 1).

και οι διαβουλεύσεις αυτές να διεξάγονται σύμφωνα με τις αρχές που ορίζονται στη διοργανική συμφωνία της 13ης Απριλίου 2016 για τη βελτίωση του νομοθετικού έργου³⁷. Ειδικότερα, προκειμένου να εξασφαλιστεί ίση συμμετοχή στην προετοιμασία των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο λαμβάνουν όλα τα έγγραφα ταυτόχρονα με τους εμπειρογνώμονες των κρατών μελών, και οι εμπειρογνώμονές τους έχουν συστηματικά πρόσβαση στις συνεδριάσεις των ομάδων εμπειρογνώμων της Επιτροπής που ασχολούνται με την προετοιμασία των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων.

- (17) Προκειμένου να διασφαλιστούν ενιαίες προϋποθέσεις για την εκτέλεση του παρόντος κανονισμού, πρέπει να ανατεθούν στην Επιτροπή εκτελεστικές αρμοδιότητες για την έγκριση λεπτομερών κανόνων σχετικά με τη μορφή και την παρουσίαση των πληροφοριών που θα παρέχουν τα κράτη μέλη στο κοινό, όσον αφορά τη μορφή και την παρουσίαση των πληροφοριών που παρέχουν τα κράτη μέλη σχετικά με την παρακολούθηση της εκτέλεσης του παρόντος κανονισμού, καθώς και σχετικά με τη μορφή και την παρουσίαση των πληροφοριών που αφορούν την επισκόπηση σε επίπεδο Ένωσης που καταρτίζει ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός Περιβάλλοντος. Οι εξουσίες αυτές θα πρέπει να ασκούνται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 182/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου³⁸.
- (18) Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να ελέγχουν τη συμμόρφωση της ανάκτησης νερού με τους όρους που προβλέπονται στην άδεια. Σε περιπτώσεις μη συμμόρφωσης, θα πρέπει να απαιτούν από τον φορέα εκμετάλλευσης της μονάδας ανάκτησης να λάβει τα αναγκαία μέτρα για τη διασφάλιση της συμμόρφωσης. Οι φορείς εκμετάλλευσης μονάδων ανάκτησης θα πρέπει να αναστέλλουν κάθε παροχή νερού από ανάκτηση όταν η μη συμμόρφωση προκαλεί σημαντικό κίνδυνο για το περιβάλλον και την υγεία του ανθρώπου.
- (19) Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να συνεργάζονται με άλλες αρμόδιες αρχές, μέσω ανταλλαγής πληροφοριών, προκειμένου να διασφαλίζουν τη συμμόρφωση με τις σχετικές ενωσιακές και εθνικές απαιτήσεις.
- (20) Τα στοιχεία που παρέχουν τα κράτη μέλη είναι απαραίτητα για να μπορεί η Επιτροπή να παρακολουθεί και να αξιολογεί την εκτέλεση της νομοθεσίας σε σχέση με τους επιδιωκόμενους στόχους.
- (21) Δυνάμει της παραγράφου 22 της Διοργανικής συμφωνίας της 13ης Απριλίου 2016 για τη βελτίωση του νομοθετικού έργου, η Επιτροπή θα πρέπει να διενεργεί αξιολόγηση του παρόντος κανονισμού. Η αξιολόγηση θα πρέπει να γίνεται με βάση τα πέντε κριτήρια: αποδοτικότητα, αποτελεσματικότητα, συνάφεια, συνεκτικότητα και ενωσιακή προστιθέμενη αξία, τα οποία θα πρέπει να αποτελούν τη βάση για τις εκτιμήσεις των επιπτώσεων των πιθανών περαιτέρω μέτρων.
- (22) Σύμφωνα με τη Σύμβαση του Aarhus, τα ενδιαφερόμενα μέλη του κοινού θα πρέπει να έχουν πρόσβαση στη δικαιοσύνη προκειμένου να συμβάλλουν στην προστασία του δικαιώματος στη ζωή σε ένα κατάλληλο περιβάλλον για την υγεία και την ευημερία των ατόμων.

³⁷ EE L 123 της 12.5.2016, σ. 1.

³⁸ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 182/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 2011, για τη θέσπιση κανόνων και γενικών αρχών σχετικά με τους τρόπους ελέγχου από τα κράτη μέλη της άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων από την Επιτροπή (ΕΕ L 55 της 28.2.2011, σ. 13).

- (23) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να θεσπίσουν κανόνες σχετικά με τις κυρώσεις για παραβάσεις των διατάξεων του παρόντος κανονισμού και να διασφαλίσουν την εφαρμογή τους. Οι εν λόγω κυρώσεις θα πρέπει να είναι αποτελεσματικές, αναλογικές και αποτρεπτικές.
- (24) Δεδομένου ότι οι στόχοι του παρόντος κανονισμού, δηλαδή η προστασία του περιβάλλοντος και της υγείας του ανθρώπου, δεν μπορούν να επιτευχθούν ικανοποιητικά από τα κράτη μέλη, μπορούν όμως εξαιτίας της κλίμακας και των επιπτώσεων της δράσης να επιτευχθούν καλύτερα σε ενωσιακό επίπεδο, η Ένωση δύναται να λάβει μέτρα σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας, όπως ορίζεται στο άρθρο 5 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας του ίδιου άρθρου, ο παρών κανονισμός δεν υπερβαίνει τα αναγκαία για την επίτευξη των στόχων αυτών.
- (25) Είναι αναγκαίο να προβλεφθεί επαρκής χρόνος προκειμένου τα κράτη μέλη να δημιουργήσουν τις αναγκαίες διοικητικές υποδομές για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού, και οι φορείς εκμετάλλευσης να προετοιμαστούν για την εφαρμογή των νέων κανόνων,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Αντικείμενο και σκοπός

1. Ο παρών κανονισμός καθορίζει τις ελάχιστες απαιτήσεις για την ποιότητα και την παρακολούθηση των υδάτων, καθώς και την υποχρέωση εκτέλεσης συγκεκριμένων βασικών καθηκόντων διαχείρισης κινδύνου για την ασφαλή επαναχρησιμοποίηση επεξεργασμένων αστικών λυμάτων στο πλαίσιο της ολοκληρωμένης διαχείρισης των υδάτων.
2. Στόχος του παρόντος κανονισμού είναι να εγγυηθεί ότι το νερό από ανάκτηση είναι ασφαλές για την προβλεπόμενη χρήση του, διασφαλίζοντας με τον τρόπο αυτό υψηλό επίπεδο προστασίας της υγείας του ανθρώπου και των ζώων και περιβαλλοντικής προστασίας, καταπολεμώντας με συντονισμένο τρόπο σε ολόκληρη την Ένωση τη λειψυδρία και την επακόλουθη πίεση που υφίστανται οι υδατικοί πόροι, συμβάλλοντας έτσι στην αποτελεσματική λειτουργία της εσωτερικής αγοράς.

Άρθρο 2

Πεδίο εφαρμογής

Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται στο νερό από ανάκτηση που προορίζεται για τη χρήση που ορίζεται στο παράρτημα Ι τμήμα 1.

Άρθρο 3

Ορισμοί

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

1. «*αρμόδια αρχή*»: η αρχή ή ο φορέας που καθορίζει το κράτος μέλος προκειμένου να εκπληρώνει τις υποχρεώσεις που απορρέουν από τον παρόντα κανονισμό·
2. «*αρχή διαχείρισης υδάτων*»: η αρχή ή οι αρχές που προσδιορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφοι 2 ή 3 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ·
3. «*τελικός χρήστης*»: το φυσικό ή νομικό πρόσωπο που χρησιμοποιεί νερό από ανάκτηση·
4. «*αστικά λύματα*»: τα αστικά λύματα, όπως ορίζονται στο άρθρο 2 παράγραφος 1 της οδηγίας 91/271/ΕΟΚ·
5. «*νερό από ανάκτηση*»: τα αστικά λύματα που έχουν υποστεί επεξεργασία σύμφωνα με τις απαιτήσεις που καθορίζονται στην οδηγία 91/271/ΕΟΚ και τα οποία προκύπτουν από περαιτέρω επεξεργασία σε μονάδα ανάκτησης·
6. «*μονάδα ανάκτησης*»: η μονάδα επεξεργασίας αστικών λυμάτων ή άλλη μονάδα που επεξεργάζεται περαιτέρω τα αστικά λύματα, σύμφωνα με τις απαιτήσεις που καθορίζονται στην οδηγία 91/271/ΕΟΚ, με στόχο την παραγωγή νερού κατάλληλου για χρήση που προσδιορίζεται στο παράρτημα Ι τμήμα 1 του παρόντος κανονισμού·
7. «*φορέας εκμετάλλευσης μονάδας ανάκτησης*»: το φυσικό ή νομικό πρόσωπο το οποίο εκμεταλλεύεται ή ελέγχει μια μονάδα ανάκτησης·
8. «*πηγή κινδύνου*»: βιολογικός, χημικός, φυσικός ή ραδιολογικός παράγοντας που έχει τη δυνατότητα να προκαλέσει βλάβη σε ανθρώπους, ζώα, καλλιέργειες ή φυτά, σε άλλους επίγειους ζώντες οργανισμούς, σε υδρόβιους ζώντες οργανισμούς, σε εδάφη ή στο περιβάλλον γενικά·
9. «*κίνδυνος*»: η πιθανότητα ταυτοποιημένων κινδύνων που προκαλούν βλάβη σε συγκεκριμένο χρονικό πλαίσιο, συμπεριλαμβανομένης της σοβαρότητας των συνεπειών·
10. «*διαχείριση κινδύνου*»: η συστηματική διαχείριση που διασφαλίζει με συνέπεια την ασφάλεια της επαναχρησιμοποίησης των υδάτων σε συγκεκριμένο πλαίσιο·
11. «*προληπτικό μέτρο*»: κάθε δράση ή δραστηριότητα που μπορεί να χρησιμοποιηθεί για την πρόληψη ή την εξάλειψη υγειονομικού ή περιβαλλοντικού κινδύνου, ή για τη μείωσή του σε αποδεκτό επίπεδο.

Άρθρο 4

Υποχρεώσεις των φορέων εκμετάλλευσης μονάδων ανάκτησης σχετικά με την ποιότητα των υδάτων

1. Οι φορείς εκμετάλλευσης μονάδων ανάκτησης διασφαλίζουν ότι το νερό από ανάκτηση το οποίο προορίζεται για χρήση που ορίζεται στο παράρτημα Ι τμήμα 1, στον αγωγό διάθεσης της μονάδας ανάκτησης (σημείο τήρησης), συμμορφώνεται με τα ακόλουθα:
 - (α) τις ελάχιστες απαιτήσεις για την ποιότητα των υδάτων, όπως ορίζονται στο παράρτημα Ι τμήμα 2·

- (b) τυχόν πρόσθετους όρους που καθορίζει η αρμόδια αρχή στη σχετική άδεια δυνάμει των στοιχείων β) και γ) του άρθρου 7 παράγραφος 3 σχετικά με την ποιότητα των υδάτων.
2. Για να διασφαλιστεί η συμμόρφωση με τις απαιτήσεις και τους όρους που αναφέρονται στην παράγραφο 1, ο φορέας εκμετάλλευσης της μονάδας ανάκτησης παρακολουθεί την ποιότητα των υδάτων σύμφωνα με τα ακόλουθα:
- (a) παράρτημα I τμήμα 2·
 - (b) τυχόν πρόσθετους όρους που καθορίζει η αρμόδια αρχή στη σχετική άδεια δυνάμει των στοιχείων β) και γ) του άρθρου 7 παράγραφος 3 σχετικά με την παρακολούθηση.
3. Η Επιτροπή εξουσιοδοτείται να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις για την τροποποίηση του παρόντος κανονισμού σύμφωνα με το άρθρο 14 προκειμένου να προσαρμόσει τις ελάχιστες απαιτήσεις του παραρτήματος I τμήμα 2 στην τεχνική και επιστημονική πρόοδο που έχει σημειωθεί.

Άρθρο 5

Διαχείριση κινδύνου

1. Για τους σκοπούς της παραγωγής και παροχής νερού από ανάκτηση, ο φορέας εκμετάλλευσης της μονάδας ανάκτησης διεξάγει διαχείριση κινδύνου σε διαβούλευση με τους ακόλουθους φορείς:
- (a) τον φορέα εκμετάλλευσης της(των) μονάδας(-ων) επεξεργασίας αστικών λυμάτων που προμηθεύει με νερό τη μονάδα ανάκτησης, εάν είναι διαφορετικός από τον φορέα εκμετάλλευσης της μονάδας ανάκτησης·
 - (b) τον τελικό χρήστη ή τους τελικούς χρήστες·
 - (c) οποιοδήποτε άλλο μέρος θεωρεί σχετικό ο φορέας εκμετάλλευσης της μονάδας ανάκτησης.
2. Ο φορέας εκμετάλλευσης της μονάδας ανάκτησης καταρτίζει σχέδιο διαχείρισης κινδύνου για επαναχρησιμοποίηση των υδάτων με γνώμονα τα βασικά καθήκοντα διαχείρισης κινδύνου που καθορίζονται στο παράρτημα II. Το σχέδιο διαχείρισης κινδύνου για επαναχρησιμοποίηση των υδάτων προτείνει τυχόν πρόσθετες απαιτήσεις πέραν εκείνων που ορίζονται στο παράρτημα I οι οποίες είναι αναγκαίες για τον περαιτέρω μετριασμό οιασδήποτε κινδύνων και, μεταξύ άλλων, καθορίζει πηγές κινδύνων, κινδύνους και κατάλληλα προληπτικά μέτρα.
3. Η Επιτροπή εξουσιοδοτείται να εκδίδει, σύμφωνα με το άρθρο 14, κατ' εξουσιοδότηση πράξεις για την τροποποίηση του παρόντος κανονισμού προκειμένου να προσαρμόσει τα βασικά καθήκοντα διαχείρισης κινδύνου που ορίζονται στο παράρτημα II στην τεχνική και επιστημονική πρόοδο που έχει σημειωθεί.
- Η Επιτροπή εξουσιοδοτείται επίσης να εκδίδει, σύμφωνα με το άρθρο 14, κατ' εξουσιοδότηση πράξεις για τη συμπλήρωση του παρόντος κανονισμού προκειμένου να καθορίσει τις τεχνικές προδιαγραφές των βασικών καθηκόντων διαχείρισης κινδύνου που ορίζονται στο παράρτημα II.

Άρθρο 6

Αίτηση χορήγησης άδειας για την παροχή νερού από ανάκτηση

1. Για κάθε παροχή νερού από ανάκτηση το οποίο προορίζεται για χρήση που προσδιορίζεται στο παράρτημα I τμήμα 1 απαιτείται αδειοδότηση.
2. Ο φορέας εκμετάλλευσης υποβάλλει, στην αρμόδια αρχή του κράτους μέλους στο οποίο λειτουργεί ή πρόκειται να λειτουργήσει η μονάδα ανάκτησης, αίτηση χορήγησης της άδειας που αναφέρεται στην παράγραφο 1 ή τροποποίησης της ισχύουσας άδειας.
3. Η αίτηση περιλαμβάνει τα ακόλουθα:
 - (a) σχέδιο διαχείρισης κινδύνου για επαναχρησιμοποίηση των υδάτων, το οποίο καταρτίζεται σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 2·
 - (b) περιγραφή του τρόπου συμμόρφωσης του φορέα εκμετάλλευσης της μονάδας ανάκτησης με τις ελάχιστες απαιτήσεις για την ποιότητα και την παρακολούθηση των υδάτων, όπως ορίζονται στο παράρτημα I τμήμα 2·
 - (c) περιγραφή του τρόπου συμμόρφωσης του φορέα εκμετάλλευσης της μονάδας ανάκτησης με τις πρόσθετες απαιτήσεις που προτείνονται στο σχέδιο διαχείρισης κινδύνου για επαναχρησιμοποίηση των υδάτων.

Άρθρο 7

Χορήγηση της άδειας

1. Για τους σκοπούς της αξιολόγησης της αίτησης, η αρμόδια αρχή πρέπει, εφόσον κρίνεται σκόπιμο, να συμβουλευτεί ή να προβεί σε ανταλλαγή πληροφοριών με τους ακόλουθους φορείς:
 - (a) άλλες αρμόδιες αρχές του ίδιου κράτος μέλους, ιδίως την αρχή διαχείρισης υδάτων, εάν είναι διαφορετική από την αρμόδια αρχή·
 - (b) σημεία επαφής σε δυνητικά επηρεαζόμενο(-α) κράτος μέλος (κράτη μέλη), τα οποία καθορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 9 παράγραφος 1.
2. Η αρμόδια αρχή αποφασίζει, εντός 3 μηνών από την ημερομηνία παραλαβής της πλήρους αίτησης όπως αναφέρεται στο στοιχείο α) του άρθρου 6 παράγραφος 3, εάν θα χορηγήσει την άδεια. Εάν η αρμόδια αρχή χρειαστεί περισσότερο χρόνο λόγω της πολυπλοκότητας της αίτησης, ενημερώνει τον αιτούντα, επισημαίνει την προσδοκώμενη ημερομηνία χορήγησης της άδειας και παραθέτει τους λόγους της παράτασης.
3. Εάν η αρμόδια αρχή αποφασίσει να χορηγήσει την άδεια, καθορίζει τους όρους που ισχύουν, οι οποίοι περιλαμβάνουν τα ακόλουθα, κατά περίπτωση:
 - (a) τους όρους σχετικά με τις ελάχιστες απαιτήσεις για την ποιότητα και την παρακολούθηση των υδάτων, όπως ορίζονται στο παράρτημα I τμήμα 2·
 - (b) τους όρους σχετικά με τις πρόσθετες απαιτήσεις που προτείνονται στο σχέδιο διαχείρισης κινδύνου για επαναχρησιμοποίηση των υδάτων·
 - (c) οποιουδήποτε άλλους όρους απαιτούνται για τον περαιτέρω μετριασμό τυχόν απαράδεκτων κινδύνων για την υγεία του ανθρώπου και των ζώων ή περιβαλλοντικών κινδύνων.

4. Η άδεια αναθεωρείται τακτικά, τουλάχιστον ανά πενταετία, και τροποποιείται, εφόσον κρίνεται αναγκαίο.

Άρθρο 8

Έλεγχος συμμόρφωσης

1. Η αρμόδια αρχή ελέγχει τη συμμόρφωση της ανάκτησης νερού με τους όρους που προβλέπονται στην άδεια, στο σημείο τήρησης. Ο έλεγχος συμμόρφωσης διενεργείται με τη χρήση των ακόλουθων μέσων:
 - (a) επιτόπιοι έλεγχοι·
 - (b) χρήση δεδομένων παρακολούθησης που αποκτώνται δυνάμει του παρόντος κανονισμού και των οδηγιών 91/271/ΕΟΚ και 2000/60/ΕΚ·
 - (c) τυχόν άλλα κατάλληλα μέσα.
2. Σε περίπτωση μη συμμόρφωσης, η αρμόδια αρχή υποχρεώνει τον φορέα εκμετάλλευσης της μονάδας ανάκτησης να λάβει όλα τα αναγκαία μέτρα για την αποκατάσταση της συμμόρφωσης χωρίς καθυστέρηση.
3. Όταν η μη συμμόρφωση προκαλεί σημαντικό κίνδυνο για το περιβάλλον ή την υγεία του ανθρώπου, ο φορέας εκμετάλλευσης της μονάδας ανάκτησης αναστέλλει αμέσως κάθε περαιτέρω προμήθεια νερού από ανάκτηση έως ότου η αρμόδια αρχή διαπιστώσει ότι η συμμόρφωση έχει αποκατασταθεί.
4. Σε περίπτωση συμβάντος που επηρεάζει τη συμμόρφωση με τις προϋποθέσεις της άδειας, ο φορέας εκμετάλλευσης της μονάδας ανάκτησης ενημερώνει αμέσως την αρμόδια αρχή και τον(τους) τελικό(-ούς) χρήστη(-ες) που ενδεχομένως επηρεάζονται και κοινοποιεί στην αρμόδια αρχή τις πληροφορίες που απαιτούνται για την εκτίμηση των επιπτώσεων του εν λόγω συμβάντος.

Άρθρο 9

Συνεργασία μεταξύ των κρατών μελών

1. Τα κράτη μέλη καθορίζουν ένα σημείο επαφής για την κατάλληλη συνεργασία με σημεία επαφής και αρμόδιες αρχές άλλων κρατών μελών. Ο ρόλος των σημείων επαφής είναι η παροχή συνδρομής κατόπιν αιτήματος και ο συντονισμός της επικοινωνίας μεταξύ αρμόδιων αρχών. Ειδικότερα, τα σημεία επαφής λαμβάνουν και διαβιβάζουν αιτήματα συνδρομής.
2. Τα κράτη μέλη ανταποκρίνονται στα αιτήματα συνδρομής χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση.

Άρθρο 10

Πληροφόρηση του κοινού

1. Με την επιφύλαξη των οδηγιών 2003/4/ΕΚ και 2007/2/ΕΚ, τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε να παρέχονται διαδικτυακά στο κοινό επικαιροποιημένες πληροφορίες σχετικά με την επαναχρησιμοποίηση των υδάτων. Οι πληροφορίες αυτές περιλαμβάνουν τα ακόλουθα:

- (a) την ποσότητα και την ποιότητα του νερού από ανάκτηση που παρέχεται σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό·
 - (b) το ποσοστό του νερού από ανάκτηση που παρέχεται στο κράτος μέλος σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό σε σύγκριση με τη συνολική ποσότητα επεξεργασμένων αστικών λυμάτων·
 - (c) τις άδειες που χορηγούνται ή τροποποιούνται σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό, συμπεριλαμβανομένων των όρων που θέτουν οι αρμόδιες αρχές σύμφωνα με το άρθρο 7 παράγραφος 3·
 - (d) το αποτέλεσμα του ελέγχου συμμόρφωσης που διενεργήθηκε σύμφωνα με το άρθρο 8 παράγραφος 1·
 - (e) τα σημεία επαφής που έχουν οριστεί σύμφωνα με το άρθρο 9 παράγραφος 1.
2. Οι πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 1 επικαιροποιούνται τουλάχιστον μία φορά ετησίως.
3. Η Επιτροπή δύναται, μέσω εκτελεστικών πράξεων, να θεσπίζει λεπτομερείς κανόνες σχετικά με τη μορφή και την παρουσίαση των πληροφοριών που πρέπει να παρέχονται σύμφωνα με την παράγραφο 1. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης στην οποία παραπέμπει το άρθρο 15.

Άρθρο 11

Πληροφορίες σχετικά με την παρακολούθηση της εφαρμογής

1. Με την επιφύλαξη των οδηγιών 2003/4/ΕΚ και 2007/2/ΕΚ, κάθε κράτος μέλος, επικουρούμενο από τον Ευρωπαϊκό Οργανισμό Περιβάλλοντος:
- (a) καταρτίζει και δημοσιεύει έως ... [τρία έτη μετά την ημερομηνία έναρξης ισχύος του παρόντος κανονισμού], και επικαιροποιεί κάθε έξι έτη, ένα σύνολο δεδομένων που περιλαμβάνει πληροφορίες σχετικά με το αποτέλεσμα του ελέγχου συμμόρφωσης που διενεργείται σύμφωνα με το άρθρο 8 παράγραφος 1 και άλλες πληροφορίες που διατίθενται διαδικτυακά στο κοινό σύμφωνα με το άρθρο 10·
 - (b) στη συνέχεια, καταρτίζει, δημοσιεύει και επικαιροποιεί ετησίως ένα σύνολο δεδομένων με πληροφορίες σχετικά με περιπτώσεις μη συμμόρφωσης με τους όρους που προβλέπονται στην άδεια, τα οποία συλλέγονται σύμφωνα με το άρθρο 8 παράγραφος 1, και με πληροφορίες σχετικά με τα μέτρα που λαμβάνονται σύμφωνα με το άρθρο 8 παράγραφοι 2 και 3.
2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι η Επιτροπή, ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός Περιβάλλοντος και το Ευρωπαϊκό Κέντρο Πρόληψης και Ελέγχου Νόσων έχουν πρόσβαση στα δεδομένα στα οποία παραπέμπει η παράγραφος 1.
3. Με βάση τα δεδομένα στα οποία παραπέμπει η παράγραφος 1, ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός Περιβάλλοντος καταρτίζει, δημοσιεύει και επικαιροποιεί, σε τακτική βάση ή κατόπιν αιτήματος της Επιτροπής, επισκόπηση σε επίπεδο Ένωσης, η οποία περιλαμβάνει, κατά περίπτωση, δείκτες για τις εκροές, τα αποτελέσματα και τις επιπτώσεις του παρόντος κανονισμού, χάρτες και εκθέσεις των κρατών μελών.
4. Η Επιτροπή δύναται, μέσω εκτελεστικών πράξεων, να θεσπίζει λεπτομερείς κανόνες σχετικά με τη μορφή και την παρουσίαση των πληροφοριών που παρέχονται δυνάμει

της παραγράφου 1, καθώς και λεπτομερείς κανόνες σχετικά με τη μορφή και την παρουσίαση της επισκόπησης σε επίπεδο Ένωσης, στην οποία παραπέμπει η παράγραφος 3. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης στην οποία παραπέμπει το άρθρο 15.

Άρθρο 12

Πρόσβαση στη δικαιοσύνη

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε τα φυσικά ή νομικά πρόσωπα ή οι ενώσεις, οργανισμοί ή ομάδες των εν λόγω προσώπων έχουν, σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία ή πρακτική, δικαίωμα σε διαδικασία εξέτασης ενώπιον δικαστηρίου ή άλλης ανεξάρτητης και αμερόληπτης νομίμως συσταθείσας αρχής για την αμφισβήτηση της ουσιαστικής ή διαδικαστικής νομιμότητας αποφάσεων, πράξεων ή παραλείψεων που αφορούν την εφαρμογή των άρθρων 4 έως 8, όταν πληρούται μία από τις ακόλουθες προϋποθέσεις:
 - (a) έχουν επαρκές συμφέρον·
 - (b) υποστηρίζουν ότι επέρχεται προσβολή δικαιώματος, εάν αυτό απαιτείται ως προϋπόθεση από τη διοικητική δικονομία του σχετικού κράτους μέλους.
2. Τα κράτη μέλη καθορίζουν σε ποια φάση είναι δυνατόν να προσβάλλονται αποφάσεις, πράξεις ή παραλείψεις.
3. Τα κράτη μέλη καθορίζουν τι αποτελεί επαρκές συμφέρον και τι προσβολή δικαιώματος, με σταθερό στόχο να παρέχεται στο ενδιαφερόμενο κοινό ευρεία πρόσβαση στη δικαιοσύνη.

Προς τούτο, το συμφέρον κάθε μη κυβερνητικής οργάνωσης που υποστηρίζει την προστασία του περιβάλλοντος και πληροί τις απαιτήσεις του εθνικού δικαίου θεωρείται επαρκές για τους σκοπούς του στοιχείου α) της παραγράφου 1.

Οι οργανώσεις αυτές θεωρείται επίσης ότι έχουν δικαιώματα που μπορούν να προσβληθούν, για τους σκοπούς του στοιχείου β) της παραγράφου 1.
4. Οι παράγραφοι 1, 2 και 3 δεν αποκλείουν τη δυνατότητα προκαταρκτικής διαδικασίας εξέτασης ενώπιον διοικητικής αρχής και δεν θίγουν την απαίτηση να εξαντλούνται οι διοικητικές διαδικασίες εξέτασης πριν από την προσφυγή σε δικαστικές διαδικασίες εξέτασης, εάν υφίσταται τέτοιου είδους απαίτηση κατά την εθνική νομοθεσία.
5. Κάθε διαδικασία εξέτασης στην οποία παραπέμπουν οι παράγραφοι 1 και 4 πρέπει να είναι ορθή, δίκαιη, εμπρόθεσμη και να μην έχει απαγορευτικό κόστος.
6. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε να τίθενται στη διάθεση του κοινού πληροφορίες σχετικά με την πρόσβαση στις διοικητικές και δικαστικές διαδικασίες εξέτασης.

Άρθρο 13

Αξιολόγηση

1. Η Επιτροπή, έως ... [6 έτη μετά την ημερομηνία έναρξης ισχύος του παρόντος κανονισμού], διενεργεί αξιολόγηση του παρόντος κανονισμού. Η αξιολόγηση βασίζεται τουλάχιστον στα ακόλουθα στοιχεία:

- (a) την εμπειρία που αποκτήθηκε από την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού·
 - (b) τα σύνολα δεδομένων που δημιουργήθηκαν από τα κράτη μέλη σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 1 και την επισκόπηση σε επίπεδο Ένωσης που καταρτίστηκε από τον Ευρωπαϊκό Οργανισμό Περιβάλλοντος σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 3·
 - (c) συναφή επιστημονικά, αναλυτικά και επιδημιολογικά στοιχεία·
 - (d) τεχνική και επιστημονική γνώση·
 - (e) συστάσεις της Παγκόσμιας Οργάνωσης Υγείας, εφόσον διατίθενται.
2. Στο πλαίσιο της αξιολόγησης που αναφέρεται στην παράγραφο 1, η Επιτροπή δίνει ιδιαίτερη προσοχή στις ακόλουθες πτυχές:
- (a) στις ελάχιστες απαιτήσεις που καθορίζονται στο παράρτημα I·
 - (b) στα βασικά καθήκοντα διαχείρισης κινδύνου που καθορίζονται στο παράρτημα II·
 - (c) στις πρόσθετες απαιτήσεις που θεσπίζουν οι αρμόδιες αρχές δυνάμει των στοιχείων β) και γ) του άρθρου 7 παράγραφος 3·
 - (d) στις επιπτώσεις που έχει η επαναχρησιμοποίηση των υδάτων στο περιβάλλον και την υγεία του ανθρώπου.

Άρθρο 14

Άσκηση της εξουσιοδότησης

1. Ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις υπό τους όρους του παρόντος άρθρου.
2. Η εξουσία έκδοσης των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων που αναφέρεται στο άρθρο 4 παράγραφος 3 και στο άρθρο 5 παράγραφος 3 ανατίθεται στην Επιτροπή για απροσδιόριστο χρονικό διάστημα από την ημερομηνία έναρξης ισχύος του παρόντος κανονισμού.
3. Η προβλεπόμενη στο άρθρο 4 παράγραφος 3 και στο άρθρο 5 παράγραφος 3 ανάθεση εξουσιών δύναται να ανακληθεί, ανά πάσα στιγμή, από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο. Η απόφαση ανάκλησης περατώνει την εξουσιοδότηση που προσδιορίζεται στην εν λόγω απόφαση. Τίθεται σε ισχύ την επομένη της δημοσίευσης της απόφασης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* ή σε μεταγενέστερη ημερομηνία, που ορίζεται σε αυτήν. Δεν θίγει το κύρος των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων που ισχύουν ήδη.
4. Πριν από την έκδοση μιας κατ' εξουσιοδότηση πράξης, η Επιτροπή διεξάγει διαβουλεύσεις με εμπειρογνώμονες που ορίζουν τα κράτη μέλη σύμφωνα με τις αρχές που καθορίζονται στη διοργανική συμφωνία της 13ης Απριλίου 2016 για τη βελτίωση του νομοθετικού έργου.
5. Η Επιτροπή, μόλις εκδώσει κατ' εξουσιοδότηση πράξη, την κοινοποιεί ταυτοχρόνως στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο.
6. Η κατ' εξουσιοδότηση πράξη που εκδίδεται δυνάμει του άρθρου 4 παράγραφος 3 και του άρθρου 5 παράγραφος 3 τίθεται σε ισχύ μόνο εφόσον δεν έχει διατυπωθεί

αντίρρηση από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή από το Συμβούλιο εντός δύο μηνών από την ημέρα που η πράξη κοινοποιείται στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο ή αν, πριν λήξει αυτή η περίοδος, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο ενημερώσουν αμφότερα την Επιτροπή ότι δεν θα προβάλουν αντιρρήσεις. Η προθεσμία αυτή παρατείνεται κατά δύο μήνες κατόπιν πρωτοβουλίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ή του Συμβουλίου.

Άρθρο 15

Διαδικασία επιτροπής

1. Η Επιτροπή επικουρείται από την επιτροπή που συστάθηκε με την οδηγία 2000/60/ΕΚ. Πρόκειται για επιτροπή κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011.
2. Όποτε γίνεται αναφορά στην παρούσα παράγραφο, εφαρμόζεται το άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011.

Άρθρο 16

Κυρώσεις

Τα κράτη μέλη καθορίζουν τους κανόνες για τις κυρώσεις που εφαρμόζονται σε περίπτωση παραβιάσεων του παρόντος κανονισμού και λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για να διασφαλίσουν ότι εκτελούνται. Οι προβλεπόμενες κυρώσεις είναι αποτελεσματικές, αναλογικές και αποτρεπτικές. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή, έως ... [τρία έτη από την ημερομηνία έναρξης ισχύος του παρόντος κανονισμού], τους εν λόγω κανόνες και τα μέτρα και της κοινοποιούν οποιαδήποτε επακόλουθη τροποποίηση τα επηρεάζει.

Άρθρο 17

Έναρξη ισχύος και εφαρμογή

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Εφαρμόζεται... [ένα έτος μετά την ημερομηνία έναρξης ισχύος του παρόντος κανονισμού].

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες,

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
[Ο Πρόεδρος]/[Η Πρόεδρος]

Για το Συμβούλιο
[Ο Πρόεδρος]/[Η Πρόεδρος]